

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การถ่ายภาพประกอบนิตยสารสำหรับผู้ชาย MARS

EDITORIAL PHOTOGRAPHY FOR MARS MAGAZINE

นาย เจตน์ โนห์ล่า
Mr. Jete Nolah

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 49720
วัน, เดือน, ปี 1 2 ส.ค. 2547

b.....
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปะศิลป์
สถานบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การถ่ายภาพประกอบนิตยสารสำหรับผู้ชาย MARS
EDITORIAL PHOTOGRAPHY FOR MARS MAGAZINE

ภาควิชาศิลปะ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....วันที่ 23 / 05 / 46
(อาจารย์พงษ์ศักดิ์ ตั้งติวาจา)

หัวหน้าภาควิชา.....วันที่ 23 พ.ค. 46
(อาจารย์วีศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การถ่ายภาพประกอบเพื่อนิตยสารสำหรับผู้ชาย MARS
ชื่อ	Editorial photography for MARS Magazine
สาขาวิชา	นายเจตน์ โนห์ถ้ำ
ภาควิชา	การถ่ายภาพ
คณะ	นิเทศศิลป์
ปีการศึกษา	สถาปัตยกรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา	2545
	อ.พงษ์ศักดิ์ ตั้งควางา

บทคัดย่อ

ในยุคปัจจุบันนิตยสารมีการกำเนิดขึ้นมามากมายในท้องตลาดปัจจุบัน หลายแบบเพื่อตอบสนองความต้องการสำหรับผู้รักในการอ่านหนังสือและต้องการรับทราบเรื่องราวใหม่ๆ โดยผ่านทางตัวอักษรและรูปภาพ รูปภาพนับว่าเป็นสิ่งสำคัญมากในหนังสือ เพราะเป็นสิ่งที่สื่อความหมายระหว่างผู้ทำหนังสือและผู้อ่านให้เข้าใจกันมากขึ้น รวมทั้งให้ความเพลิดเพลิน สวยงาม แต่ทั้งภาพและเนื้อหานั้นก็แตกต่างกันออกไปในแต่ละหนังสือ ขึ้นอยู่กับกลุ่มเป้าหมายว่า วัย เพศ ฐานะ อาชีพ รสนิยม ฯลฯ

หนังสือนิตยสารสำหรับผู้ชายนั้นก็เป็นหนังสือเทรนด์ชนิดหนึ่งที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ชายที่รักการอ่านหนังสือ การดูภาพที่สวยงาม และเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวของผู้ชาย โดยอาจจะเป็นเรื่องใหม่ที่เพิ่งจะมา หรือเรื่องความรู้ที่ผู้ชายนั้นอาจจะยังไม่ทราบ รวมทั้งภาพลักษณ์ แฟชั่นของผู้ชายที่น่าสนใจ

ทั้งนี้ในวงการหนังสือนิตยสารสำหรับผู้ชาย ที่สามารถเห็นและสามารถหาซื้อได้ในปัจจุบัน คือ GM , BOSS , ESQUIRE , ELLE FOR MEN และหนังสือใหม่ที่เพิ่งจะออกคือหนังสือ MARS โดยเปิดตัวให้คู่แข่งทางการค้ารู้ว่าหนังสือเล่มนี้คือหนังสือสำหรับผู้ชายที่มาในแนวที่แปลกใหม่กว่าหนังสือทั่วไป

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณบุคคลเหล่านี้ที่มีส่วนร่วมช่วยให้ศิลปินพันธ์ในครั้งนี้อาจสำเร็จลุล่วงลง ด้วยดีเนื่องจากความช่วยเหลือจากบุคคลรอบข้าง โดยทั้งนี้ต้องขอขอบคุณทุกคนในครอบครัว อาจารย์พงษ์ศักดิ์ ตั้งคิวงา กับเอาใจใส่และช่วยเหลือมาตลอด , นัศรทิพย์ ที่ให้คำปรึกษาได้ทุก ครั้งเมื่อต้องการ , ปานวาด ที่คอยแนะนำในเรื่องความงาม , คุณ จีรวัดน์ ศรีเลื่อนสร้อยกับการเปิด โลกกว้างในการศึกษา , มณูไรณ์ กับที่พักก่อนส่งงาน , สุดารัตน์ กับแบบดี ที่ไม่มีบ่นและยัง ช่วยยกของ , กานต์ สำหรับความช่วยเหลือที่ดีที่สุด , ขวัญลดา มาคอยให้กำลังใจทุกครั้งในการ ทำงาน , MR. John กับแบบที่ไม่ได้ใช้ , MISS JENNY กับแบบที่ไม่ได้ใช้อีกครั้ง , ร้าน 388 ที่พักใจเวลาท้อแท้ , โสภณ กับแบบที่ดี ทำได้ทุกแบบตามต้องการ , สมทรง ที่ช่วยเหลือทุกครั้ง , วรเทพ กับคนตรีที่คอยเรียกสติกลับคืนมาเวลาทำงาน , ร้านเสื้อผ้า VINYL กับเสื้อผ้าดี ๆ ที่ใช้ถ่าย และสวมใส่ , ร้านเสื้อผ้ามือสองตลาดวังหลัง , พี่เจียบ ห้องภาควิชาศิลปะศิลป์ , ช่อง 26 CARTOON NETWORK เวลาออกจากบ้าน , ช่อง 43 DISCOVERY กับแบบอย่างในการ ต่อสู้กับงาน , นิ่งหน่อง แมวที่น่ารักนำซึ่งคอยเล่นเวลาใกล้บ้าน

เจคน์ โนห์ล้า

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค-ง
สารบัญภาพประกอบ.....	จ
บทที่	
1.บทนำ	
1.1 ความสำคัญและที่มา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
1.3 แนวทางการศึกษา.....	1
1.4 ขอบเขตของโครงการ.....	1
1.5 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	2
1.6 ผลที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
2.การรวบรวมข้อมูล	
2.1 ความหมายและประวัติที่มาของนิตยสาร.....	3
2.1.1 เดวิสสัน.....	3
2.1.2 อี.ดับบลิว.ฮัทคิน.....	3
2.2 ลักษณะของนิตยสารในอดีต.....	4
2.2.1 เนื้อหา.....	4
2.2.2 กลุ่มผู้อ่าน.....	4
2.2.3 ขนาดและราคา.....	4
2.2.4 ระยะเวลาที่ออก.....	5
2.5 การพิมพ์.....	5
3. ประเภทของนิตยสาร.....	5
3.1 นิตยสารทั่วไป.....	5
3.2 นิตยสารวงการธุรกิจ.....	5
3.3 นิตยสารสมาคม.....	6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

3.4 นิตยสารเพื่อประชาสัมพันธ์.....	6
4.การแบ่งประเภทของผู้อ่านนิตยสาร.....	7
5. ความหมายของวารสารนิตยสาร.....	10
6.คำเรียกในภาษาอังกฤษ.....	11
7.ประวัติของวารสาร.....	12
8.ลักษณะของวารสาร.....	14
9. เนื้อหาของวารสาร.....	15
10.คุณค่าการศึกษาของวารสาร.....	17
11.แนวทางการใช้วารสารเพื่อการศึกษา.....	20
3.วิธีการดำเนินงาน	
12.การรวบรวมข้อมูลที่วิเคราะห์.....	21
13.นิตยสาร GM.....	21
14.นิตยสาร BOSS.....	22
15.นิตยสาร MARS.....	22
16.ช่างภาพ รูปแบบ เทคนิค ที่มีอิทธิพลต่องานชุดนี้.....	23
5.บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	46
บรรณานุกรม	

สารบัญภาพ

ภาพที่

1. ภาพตัวอย่างที่ 1	25
2. ภาพตัวอย่างที่ 2	26
3. ภาพตัวอย่างที่ 3	26
4. ภาพตัวอย่างที่ 4	27
5. ภาพตัวอย่างที่ 5	27
6. ภาพตัวอย่างที่ 6	28
7. ภาพตัวอย่างที่ 7	28
8. ภาพตัวอย่างที่ 8	28
9. ภาพตัวอย่างที่ 9	29
10. ภาพผลงานจริงภาพที่ 1	31
11. ภาพผลงานจริงภาพที่ 2	32
12. ภาพผลงานจริงภาพที่ 3	33
13. ภาพผลงานจริงภาพที่ 4	34
14. ภาพผลงานจริงภาพที่ 5	35
15. ภาพผลงานจริงภาพที่ 6	36
16. ภาพผลงานจริงภาพที่ 7	37
17. ภาพผลงานจริงภาพที่ 8	38
18. ภาพผลงานจริงภาพที่ 9	39
19. ภาพผลงานจริงภาพที่ 10	40
20. ภาพผลงานจริงภาพที่ 11	41
21. ภาพผลงานจริงภาพที่ 12	42
22. ภาพผลงานจริงภาพที่ 13	43
23. ภาพผลงานจริงภาพที่ 14	44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มา

การถ่ายภาพนับว่าเป็นงานศิลปะอีกแขนงหนึ่งที่สามารถแสดงถึงสิ่งที่ศิลปินนั้นคิด โดยสามารถสื่อถึงแนวความคิดของศิลปินได้อย่างชัดเจนที่สุดอย่างหนึ่งในการนำเสนองานศิลปะ เพราะว่าการถ่ายภาพนั้นมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว มุมมองในการถ่ายรูปของแต่ละบุคคลก็แตกต่างกันแล้วแต่ตัวของศิลปิน จนเกิดออกมาเป็นงานสร้างสรรค์ที่น่าสนใจ เพื่อนำไปใช้ในประโยชน์ต่างๆ เช่น ภาพถ่ายเพื่อใช้ประกอบบทความ เพื่อสร้างความแปลกใหม่ให้กับวงการหนังสือ นิตยสาร ไม่ใช่เพียงแค่การเล่าเรื่องโดยตัวหนังสือและมีภาพวาดพอให้คนอ่านเข้าใจความหมายตรงกับคนเขียน การถ่ายภาพเพื่อนำมาประกอบเรื่องนั้นสามารถทำให้ภาพนั้นมีความหมายใกล้เคียงกับเรื่องที่จะนำมาประกอบได้หลายวิธี ทั้งแสงที่มีอิทธิพลต่ออารมณ์ และความรู้สึก การใช้เทคนิคและวิธีการต่างๆ ทางด้านการถ่ายภาพ บันทึกภาพ อารมณ์ของแบบ การล้าง-อัดภาพ รวมไปถึงการจัดวางและการนำเสนอ นั้นให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่องและความหมายที่มี

วัตถุประสงค์ของโครงการ

ต้องการนำเสนอการถ่ายภาพประกอบเรื่อง โดยนำแนวความคิดหลังจากการวิเคราะห์ข้อมูล นิตยสารชายในประเทศไทยที่มีอยู่

แนวทางการศึกษา

1. เพื่อศึกษาประวัติและความเป็นมาของนิตยสารชายในประเทศไทยและวิเคราะห์ข้อมูล
2. เพื่อศึกษาการใช้ฟิลเตอร์กับการถ่ายภาพ

ขอบเขตของโครงการ

ภาพถ่ายขนาด 8 X 10 นิ้ว จำนวน 14 ชิ้น

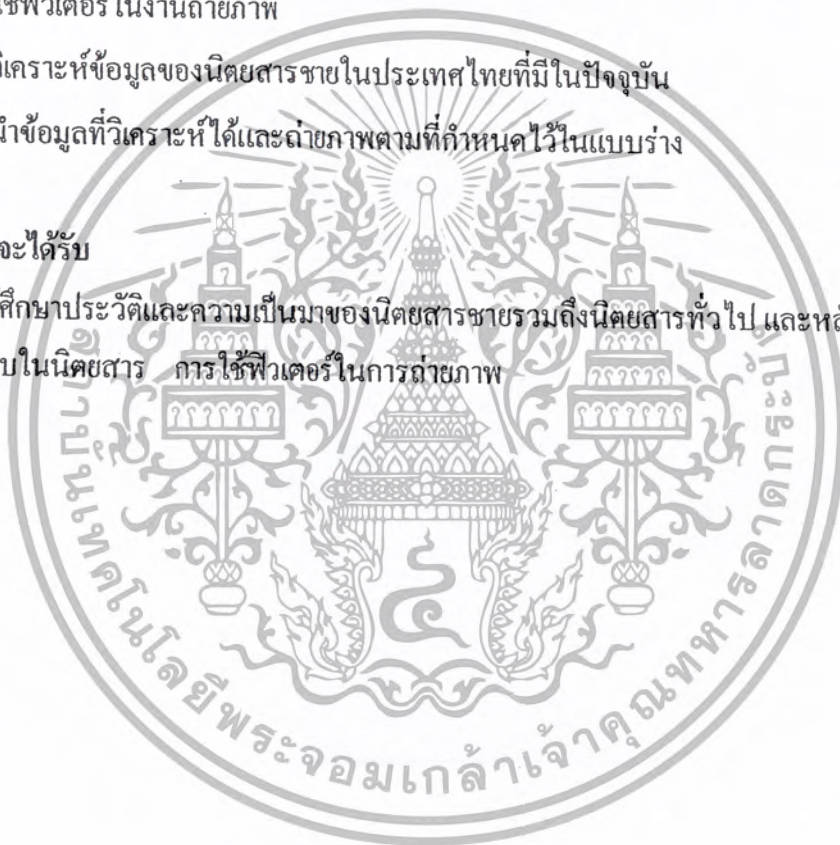
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1. ศึกษานิคยสารและประเภทของนิตยสารและความเป็นมาของนิตยสารชายในประเทศไทย
2. รวบรวมข้อมูลช่างภาพที่ถ่ายภาพในนิตยสาร หลักการทำภาพประกอบ และมุมมองต่างๆ การใช้ฟิวเตอร์ในงานถ่ายภาพ
3. วิเคราะห์ข้อมูลของนิตยสารชายในประเทศไทยที่มีในปัจจุบัน
4. นำข้อมูลทีวิเคราะห์ได้และถ่ายภาพตามที่กำหนดไว้ในแบบร่าง

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ได้ศึกษาประวัติและความเป็นมาของนิตยสารชายรวมถึงนิตยสารทั่วไป และหลักการทำภาพประกอบในนิตยสาร การใช้ฟิวเตอร์ในการถ่ายภาพ

บทที่ 2

การรวบรวมข้อมูล

1. ความหมายและประวัติที่มาของนิตยสาร

นิตยสารเป็นสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่มีบทบาทหน้าที่อย่างสำคัญต่อสังคมปัจจุบัน นิตยสารทุกประเภทมีอิทธิพลต่อผู้อ่านในหลาย ๆ ด้าน รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงที่นำไปสู่การพัฒนา ในหลายรูปแบบ

คำว่า “นิตยสาร” มีความหมายตรงกับคำว่า Magazine มาจากภาษาอาราบิก หมายถึง ร้าน คลังสินค้า หรือห้างสรรพสินค้า โดยที่ความหมายดังกล่าวได้ให้ความหมายกับนิตยสารใน ด้านของการเป็นที่รวมของแหล่งข่าวสารหลาย ๆ ประเภท ที่มีความแตกต่างออกไป ความหมายของคำว่า “นิตยสาร” ได้มีผู้นิยามไว้หลายท่าน อาทิเช่น

1.1 เดวิดสัน (Davidson 1969) ได้ให้ความหมายของคำว่า นิตยสารว่า หมายถึง วารสารสำหรับผู้่านทั่วไปที่มีบทความ เรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งเขียนโดยผู้เขียนหลายคน ส่วนมาก มักจะเป็นเรื่องอ่านเล่น นวนิยาย และคำประพันธ์ ความหมายเดิมของนิตยสารคือ สังเขปข่าว และเรื่องเบ็ดเตล็ด จากหนังสือพิมพ์และนิตยสาร ไม่มีเรื่องราวของสมาคม และพิมพ์ขึ้นเพื่อความ บันเทิง

1.2 อี.ดับบลิว.ฮิลด์ลิก (E.W. Hildick) ได้ให้ความหมายว่า “นิตยสารเป็นแหล่งรวมของ บทความหรือเรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งเขียนโดยผู้เขียนหลายคนและมีกำหนดออกตามวาระ

คำนิยามที่ปรากฏในพจนานุกรม ได้ให้ความหมายของนิตยสารว่า หมายถึงสิ่งพิมพ์ซึ่ง ปรกติเป็นปกอ่อน บางทีมีภาพ เนื้อหาจะประกอบด้วย เรื่อง บทความต่าง ๆ เรื่อง บทความต่าง ๆ โดยผู้เขียนหลายคน และมักมีโฆษณา โดยมีกำหนดออกที่แน่นอน

จากคำจำกัดความต่าง ๆ นี้ พอประมวลได้ว่า นิตยสาร (Magazine) หมายถึง สิ่งพิมพ์ ซึ่งปรกติมีปกอ่อนระบุกำหนดที่แน่นอน ประกอบด้วยเนื้อหาสาระที่ให้ความรู้และความบันเทิง เช่น บทความต่าง ๆ โดยผู้เขียนหลายคน บทสัมภาษณ์ เรื่องสั้น นวนิยาย บทวิจารณ์ ข่าวต่าง ๆ และโฆษณามีภาพประกอบค่อนข้างมาก เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิตยสารเป็นลักษณะหนึ่งของสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ ซึ่งนับตั้งแต่หนังสือพิมพ์จนถึงแผ่นใบปลิวโฆษณาต่าง ๆ ในบรรดาประเภทของสื่อมวลชนด้วยกัน นิตยสารนับว่าเป็นสื่อที่มีลักษณะและธรรมชาติที่มีรูปแบบแปลก แตกต่างไปจากสื่อประเภทอื่นๆ ในลักษณะ “ บทบาท ” และ “ หน้าที่ ”

2. ลักษณะของนิตยสารในอดีต ก็คือ สิ่งพิมพ์ที่มีระยะเวลาการออกเป็นประจำซึ่งมีได้ออกทุกวัน เช่น หนังสือพิมพ์รายวัน และมีได้มีการกำหนด เนื้อหา รูปเล่ม ปก ภาพ ดังเช่นปัจจุบัน การกำหนดนโยบายหลักทั่วไป ก็คือ มีไว้เพื่อจำหน่ายในลักษณะ

เผยแผ่กิจการของสำนัก (ประชาสัมพันธ์)

เพื่อให้ความรู้แก่สมาชิก (เป็นบทความ สารคดี)

เพื่อสังคมธุรกิจ (สถาบันอาชีพ ตัวแทนสำนักพิมพ์)

ต่อมา นิตยสาร จึงได้กำหนดนโยบายเบื้องต้นขึ้นมา คือ

เพื่อที่จะบอกข่าวคราวความรู้ (to inform)

เพื่อที่จะแนะแนวทางต่างๆ (to guide)

เพื่อที่จะให้ความบันเทิงใจ (to entertain)

นิตยสารจะเน้นหนักไปในเรื่องของ การอธิบาย การวิจารณ์ข่าว วิเคราะห์ข่าว สภาพของข่าว ตลอดจนการให้ความรู้ แนะนำแนวทางด้านต่าง ๆ และความบันเทิงใจควบคู่ไปกันด้วย จำแนกได้ดังนี้

2.1 เนื้อหา

เนื้อหาหรือสาระของนิตยสารจะเจาะลึก ส่วนมากไม่ขึ้นกับระยะเวลา ยกเว้นนิตยสารข่าวรายสัปดาห์ ซึ่งต้องเป็นเรื่องในสัปดาห์นั้นที่มีความน่าสนใจ

2.2 กลุ่มผู้อ่าน

กลุ่มผู้อ่านหรือกลุ่มเป้าหมายของนิตยสารสามารถแบ่งออกได้อย่างชัดเจนว่าจึงสามารถดูได้จากแนวทางของนิตยสารแต่ละฉบับ เช่น นิตยสารสำหรับวัยรุ่น นิตยสารสำหรับผู้ชาย เป็นกรชี้เฉพาะกลุ่มเป้าหมายที่จะอ่านได้ ไม่ครอบคลุมเหมือนหนังสืออื่น ๆ เช่น หนังสือพิมพ์

2.3 ขนาดและราคา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนาดรูปเล่มของนิตยสารก็จะมีขนาดที่ไม่เกิน 11 x 14 นิ้ว เพราะถ้ามีขนาดใหญ่เกินไป
ลำบากในการ พกพา มีขนาดเล็กลงมาก็จะสะดวกต่อการพกพาและการวางขายบนหนังสือ ราคา
ก็ย่อมแตกต่างกันไป ตามคุณภาพของหนังสือและกลุ่มเป้าหมายที่จะซื้อ

2.4 ระยะเวลาที่ออก

นิตยสารมีระยะเวลาที่ออกเป็นรายสัปดาห์ รายเดือน ขึ้นอยู่กับตัวนิตยสารที่จะทราบว่าความ
ต้องการของกลุ่มเป้าหมายนั้นมีกำลังในการซื้อขนาดไหน

2.5 การพิมพ์

นิตยสารมีระบบการพิมพ์ที่ดีพิถีพิถันมากกว่าหนังสือพิมพ์มาก เพราะไม่ต้องคำนึงถึงเรื่องระ
เวลาเท่ากับหนังสือพิมพ์ นิตยสารจึงมีความสวยงามในการจัดหน้า มีการพิมพ์ภาพ 4 สี เป็นปก
สอดแทรกในเล่ม และการใช้กระดาษที่มีคุณภาพที่ดีกว่า

3. ประเภทของนิตยสาร

นิตยสาร โดยทั่วไปแล้วจะแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ถึง 4 ประเภท

3.1 นิตยสารทั่วไป

เป็นนิตยสารประเภทเดียวที่มีจำนวนในการจำหน่ายสูงสุด เป็นนิตยสารทั่วไปที่ให้ประชาชนให้
ความสนใจ นิตยสารประเภทนี้มีหลายฉบับในท้องตลาดนิตยสาร ส่วนใหญ่แล้วนิตยสารประเภทนี้
มีผู้จัดทำหลายฝ่าย ทั้งนี้เนื่องจากว่านิตยสารมีหลายหลายรูปแบบหลายเนื้อหาในฉบับเดียวกัน
ส่วนใหญ่แล้วนิตยสารเหล่านี้มักจะมุ่งเน้นความบันเทิง และความรู้ในด้านต่าง ๆ กันมากกว่าเนื้อหาสาระ
ด้านอื่น

ตัวอย่างของนิตยสารประเภทนี้ได้แก่ คิฉัน Lips DNA กุลสตรี สกุลไทย แพรวสุดสัปดาห์
เป็นต้น สำหรับนิตยสารต่างประเทศที่มีชื่อเสียงและได้ชื่อว่าเป็นนิตยสารสากลที่เผยแพร่ออกสู่
ประเทศต่างๆ ทั่วโลกได้แก่ reader 's digest , Vogue , ID , McCall's เป็นต้น

3.2 นิตยสารวงการธุรกิจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นนิตยสารที่ตีพิมพ์ขึ้นมาเพื่อมุ่งให้คนทำงานธุรกิจ อุตสาหกรรม หรือผู้ที่อยู่ในอาชีพธุรกิจต่างๆ ได้ อ่าน และเข้าใจถึงสถานะและสถานการณ์ทางด้านวงการธุรกิจด้านต่างๆ นิตยสารประเภทนี้ ในในเมืองไทยมีจำนวนไม่มาก ถ้าเปรียบเทียบกับประเทศที่มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านอุตสาหกรรม เช่น ประเทศต่างๆ ในยุโรป ญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา ซึ่งประชาชนให้ความสนใจประเทศไทยนิตยสารประเภทนี้ มุ่งให้ผู้อ่านซึ่งเป็นนักธุรกิจ และมีจำนวนไม่มากอ่าน ซึ่งส่วนใหญ่จะถูกตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ เช่น นิตยสาร Business in thailand , Business Review , Who is who in Thailand , ธุรกิจอุตสาหกรรม อินดัสตรี , Lookcast และ Business Industry and Agriculture เป็นต้น

3.3 นิตยสารสมาคม

เป็นนิตยสารที่จัดทำโดยสมาคมต่าง ๆ ที่มีจุดประสงค์จะเผยแพร่ในระหว่างหมู่สมาชิกด้วยกัน นิตยสารประเภทนี้มักจะทำโดยผู้ที่สมัครใจ และไม่หวังได้เงินตอบแทนเนื้อหาภายในเล่มจะเป็นเรื่องราวหรือบทความที่เกี่ยวข้องกับสมาคมในด้านต่าง ๆ ความรู้ความเข้าใจระหว่างสมาชิกด้วยกัน เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างสมาชิกต่อสมาชิกกลุ่มผู้จัดทำมักจะเป็นผู้สมัครใจ และมักจะไม่ได้ค่าตอบแทน นิตยสารสมาคมเหล่านี้ระยะเวลาที่ออกส่วนใหญ่มักจะเป็นรายปี รายครึ่งปี รายสามเดือนและรายเดือน เป็นต้น การจัดทำก็ออกมาในรูปแบบของอุปถัมภ์ และช่วยเหลือจากองค์กรต่างๆ หรือจากค่าสมาชิกของสมาคม นิตยสารประเภทนี้ ได้แก่ นิตยสารของสมาคมต่างๆ เช่น สมาคมนักข่าว สมาคมนักหนังสือพิมพ์ สมาคมโรตารี สมาคมวางแผนครอบครัว สมาคมแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทย เป็นต้น

3.4 นิตยสารเพื่อประชาสัมพันธ์

เป็นนิตยสารที่จัดทำเพื่อองค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อต้องการแจกจ่ายไปยังพนักงาน ลูกค้า ผู้แทนจำหน่าย ผู้ถือหุ้น หรือผู้ที่สนใจ นิตยสารประเภทนี้ยังแบ่งย่อยได้อีกเป็นสองประเภท คือ นิตยสารภายใน (internal maxgazine) และนิตยสารภายนอก (external magazine) หรือทั้งสองประเภทรวมกัน (external – internal) ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้จัดทำต้องการเผยแพร่ให้กับใคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิใช่ผูกขาดเนื้อหาไปใช้ประโยชน์ในการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถ้าเป็นพนักงานลูกจ้างนิตยสารนั้นจะก็จะถูกจัดทำเฉพาะภายใน แต่ถ้าเป็นลูกค้าก็จะจัดทำเป็นแบบภายนอก เป็นต้น

4.การแบ่งประเภทของผู้อ่านนิตยสาร

อย่างไรก็ตาม การแบ่งประเภทของนิตยสารนั้นสามารถแบ่งออกได้หลายรูปแบบขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการแบ่ง นักวิชาการด้านวารสารศาสตร์ที่มีชื่อเสียง อาทิ เช่น Cilek และ Baird ได้แบ่งประเภทของนิตยสารออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 2 ประเภท คือ

4.1นิตยสารสำหรับผู้อ่านทั่วไป (consumer Maxgazine)

4.2นิตยสารเพื่อผู้อ่านเฉพาะกลุ่ม (specialized Maxgazine)

4.1นิตยสารเพื่อผู้อ่านทั่วไป

นิตยสารประเภทนี้มุ่งสนองความสนใจและมีเป้าหมายไปยังผู้อ่านจำนวนมากลักษณะเนื้อหาส่วนใหญ่จะเน้นหลักไปทางเร้าอารมณ์และให้ความรู้สึกแก่ผู้อ่านเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นเฉพาะเรื่องไปก็มี อาทิ เช่น ค้านกีฬา สตรี แม่บ้านแม่เรือน ฯ ล ฯ เป็นต้น นิตยสารประเภท มีดังนี้

4.1.1นิตยสารข่าว (news maxgazine)

นิตยสารประเภทนี้มีการเสนอเรื่องราวคล้ายกับหนังสือพิมพ์แต่มีการนำเสนอที่แตกต่างกับหนังสือพิมพ์ ในลักษณะโครงสร้างของการนำเสนอ โดยวิธีการเขียนข่าวจะมีลักษณะแบบอธิบายข่าว สรุปข่าว วิเคราะห์ข่าว รูปแบบในการเขียนจะเป็นแบบพีรามิดหัวตั้งธรรมดา (Inverted pyramid) การนำเสนอในรูปแบบพีรามิดธรรมดา นี้ จะเป็นการให้ข้อเท็จจริงที่ผู้อ่านจะสามารถรู้เรื่องซ้ำ แต่จะมีรายละเอียดที่มากกว่าจากการอ่านหนังสือพิมพ์

นิตยสารประเภทนี้ จะมีเนื้อหาค่อนข้างหนัก ในด้านของการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และการศึกษาทั่วไป ผู้อ่านจะได้รับความรู้ ความเข้าใจ จากการอธิบายข่าว วิเคราะห์วิจารณ์ข่าว และสรุปข้อสำคัญ ๆ ของนิตยสารดังกล่าว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 นิตยสารภาพ (Picture maxgazine)

เป็นนิตยสารที่ลงภาพมากกว่าเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่างๆที่อธิบายด้วยตัวหนังสือ ทั้งนี้เนื่องจากว่า ภาพเป็นสื่อที่สามารถถ่ายทอดและนำข่าวสารได้ชัดเจนกว่าตัวหนังสือ ดังนั้นภาพจึงมีส่วนสำคัญในการทำนิตยสารประเภทนี้เป็นอย่างมาก ตัวอย่างนิตยสารภาพที่มีชื่อเสียงทั่วโลก ได้แก่ นิตยสาร Life เป็นต้น

4.1.3 นิตยสารประเภทย่อเรื่อง (Digest Maxgazine)

นิตยสารประเภทนี้มักจะเป็นนิตยสารที่มีขนาดเล็ก เนื้อหาส่วนใหญ่จะเป็นการนำเอาเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่สำคัญ ๆ หรือเรื่องใดเรื่องหนึ่งซึ่งเป็นเฉพาะด้านมาเสนอ โดยการย่อให้สั้นกว่าเรื่องเดิมที่เคยเสนอหรือปรากฏในหนังสือหรือนิตยสารอื่นๆ ก่อน โดยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้อ่านที่มีเวลาไม่มากได้อ่านและเข้าใจในระยะเวลาอันสั้น เป็นการประหยัดเวลาและให้ความสนใจมากกว่าเรื่องที่มีความยาวและต้องใช้เวลาในการอ่านมาก นิตยสารที่มีชื่อเสียงก้องโลก ได้แก่ นิตยสาร Reader 's Digest เป็นต้น

4.1.4 นิตยสารประเภทเปิดเผยข้อเท็จจริง (Con fession Magazine)

หรือเรียกโดยทั่วไปว่า นิตยสารเบื้องหลังความจริง นิตยสารประเภทนี้มุ่งเสนอเนื้อหาไปที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่คนสนใจและมีความอยากรู้อยากเห็น ในเรื่องของข้อเท็จจริงและเบื้องหลังต่างๆ ที่เกิดขึ้น นิตยสารประเภทนี้จึงนำข้อเท็จจริงและสิ่งที่เป็นเบื้องหลังมาตีแผ่และเปิดเผยให้ผู้อ่านได้ทราบถึงความเป็นไปในด้านต่างๆ เช่น อาญากรรม ชู้สาว การเมือง ความงาม ฯลฯ เป็นต้น

4.1.5 นิตยสาร กีฬา (Sport)

นิตยสารประเภทนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับกีฬาทุกประเภท เช่น มวย ฟุตบอล เทนนิส กอล์ฟ ฯลฯ เป็นต้น บางฉบับจะลงเรื่องราวเกี่ยวกับกีฬาทุกประเภทในฉบับเดียวกัน แต่บางฉบับจะเป็นกีฬาเฉพาะกลุ่ม เช่น นิตยสารมวย เทนนิส เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.6 นิตยสารบุคคล (Personal Maxgazine)

เป็นนิตยสารที่ลงเรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลที่มีชื่อเสียงในวงการต่าง ๆ

4.1.7 นิตยสารสำหรับผู้หญิง ผู้ชาย (Men and Women 's maxgazine)

เป็นนิตยสารที่มุ่งเสนอเนื้อหาสาระสำหรับผู้ชาย ผู้หญิง โดยเฉพาะนิตยสารผู้ชาย จะมีเนื้อหาสาระกว้างขวางที่เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับผู้ชายและผู้ชายส่วนใหญ่ให้ความสนใจ อาทิ เช่น แฟชั่น การผจญภัย เพาะกล้ำม สุขภาพ ออกกำลังกาย เพศ เป็นต้น ส่วนนิตยสารสำหรับผู้หญิง ได้แก่ นิตยสารที่ลงเรื่องราวเกี่ยวกับแม่ และเด็ก แฟชั่น การบ้านการเรือน เสริมสวย ความงาม เป็นต้น

4.1.8 นิตยสารวิชาการ (Academic)

เป็นนิตยสารที่มีเนื้อหาเฉพาะสาขาวิชา เช่น นิตยสารวิทยาศาสตร์ นิตยสารคณิตศาสตร์ เป็นต้น

4.1.9 นิตยสารการ์ตูน (Cartoon)

เป็นนิตยสารที่มีเรื่องและภาพที่ตลกขบขันทั่วไป เช่น นิตยสารการ์ตูน ขายหัวเราะ เป็นต้น

4.2 นิตยสารเพื่อผู้อ่านเฉพาะกลุ่ม

นิตยสารประเภทนี้มุ่งเสนอเพื่อผู้อ่านที่น่าสนใจและเกี่ยวข้องกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ การจัดทำและการเผยแพร่มีอย่างจำกัดและอยู่ในแวดวงเฉพาะกลุ่มเท่านั้นนิตยสารธุรกิจ (business publications)

เป็นนิตยสารที่มุ่งบริการผู้อ่านในด้านธุรกิจการค้า อุตสาหกรรม เศรษฐกิจด้านต่าง ๆ ตลอดจนธุรกิจในวงการวิชาชีพสาขาต่าง ๆ นิตยสารประเภทนี้มีทั้งการดำเนินงานโดยอิสระไม่ขึ้นอยู่กับบริษัท ห้างร้าน สมาคม หรือหน่วยงานราชการ และอีกประเภทหนึ่งที่มีการดำเนินงานโดยบริษัท ห้างร้าน สมาคม และหน่วยงานราชการ ดังนั้น เนื้อหาและวัตถุประสงค์ของนิตยสารธุรกิจจึงแตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้ดำเนินงานเป็นสำคัญ

4.2.1 นิตยสารสมาคม (Association Maxgazine)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นนิตยสารที่จัดพิมพ์โดยสมาคมใดสมาคมหนึ่ง เนื้อหาส่วนใหญ่ของนิตยสารประเภทนี้จะเน้นหนักไปทางด้านเกี่ยวกับเรื่องราวข่าวสาร รายงานกิจกรรมของสมาคม ฯลฯ การจัดจำหน่ายแจกจะอยู่ในจำกัด เฉพาะสมาชิกและผู้เกี่ยวข้องกับสมาคมเท่านั้น

4.2.2 นิตยสารประชาสัมพันธ์ (Public Relationship Maxgazine)

เป็นนิตยสารที่จัดพิมพ์โดยองค์กรหรือหน่วยงานของทั้งภาครัฐบาล เอกชนและรับวิสาหกิจโดยมุ่งเน้นให้ผู้อ่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีหน้าที่โดยตรงได้รับการชี้แจงนโยบาย เป้าหมายรายงานความคืบหน้าขององค์กรและหน่วยงาน กลุ่มเป้าหมายของนิตยสารประเภทนี้ได้แก่ พนักงานลูกจ้าง ลูกค้า ผู้ถือหุ้น ผู้แทนจำหน่าย ผู้บริโภค ฯลฯ เป็นต้น

4.2.3 นิตยสารวาระพิเศษ

เป็นนิตยสารที่จัดพิมพ์ออกมาครั้งเดียวตามเหตุการณ์หรือวาระพิเศษ เนื้อจึงเน้นหนักไปตามเหตุการณ์หรือวาระพิเศษที่เกิดขึ้น ส่วนใหญ่จะมีภาพประกอบคล้ายกันกับนิตยสารภาพ

5. ความหมายของวารสารนิตยสาร

วารสารและนิตยสาร จัดอยู่ในสิ่งพิมพ์ประเภทออกตามรายคาบ หรือออกต่อเนื่องตามลำดับ เนื่องจากสิ่งพิมพ์ประเภทนี้มีชื่อเรียกหลายชื่อ ทั้งในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ บางคำมีความหมายกว้างๆ ใช้แทนกันได้ แต่บางคำมีความหมายแคบ แสดงถึงลักษณะเฉพาะบางอย่าง จนไม่อาจใช้แทนคำอื่นได้ เพื่อให้เข้าใจตรงกัน ในที่นี้จึงขอใช้คำว่า "วารสาร" เป็นคำเรียก แทนสิ่งพิมพ์ประเภทนี้ทั้งหมด

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ให้ความหมาย คำว่า "วารสาร" หมายถึง "หนังสือที่ออกเป็นคราวๆ" ส่วนคำว่า "นิตยสาร" หมายถึง "หนังสือพิมพ์ที่ออกเป็นรายคาบ" ดังนั้นหากพิจารณาตามความหมายของคำในพจนานุกรม จึงอาจกล่าวได้ว่า ระหว่าง วารสารกับนิตยสาร มีความหมายที่แตกต่างกันบางประการ คือ วารสาร เป็นสิ่งพิมพ์ จัดพิมพ์ออกเผยแพร่เป็นคราวๆ หรือเป็นวาระ ซึ่งอาจมีกำหนดเวลาหรือไม่มีกำหนดเวลาแน่นอนก็ได้ ส่วน นิตยสาร เป็นสิ่งพิมพ์ที่จัดพิมพ์ออกเผยแพร่ตามกำหนดเวลา หรือคาบเวลาที่แน่นอน เช่น ออกทุกสัปดาห์ หรือออกทุกเดือน ลักษณะ โดยทั่วไปเป็นสิ่งพิมพ์ เข้าเล่มแบบเดียวกับหนังสือ คำที่ใช้เรียกวารสาร

ทั้งในภาษาไทย และในภาษาอังกฤษ มีคำที่ใช้เรียกสิ่งพิมพ์ที่มีลักษณะคล้ายกัน ตามลักษณะที่กล่าวข้างต้นอยู่หลายคำ ที่ผู้ศึกษาควรทราบดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. คำเรียกในภาษาอังกฤษ

ในภาษาอังกฤษ มีการกำหนดความหมายเฉพาะสำหรับคำศัพท์ที่ใช้เรียกวารสาร แต่ละคำค่อนข้างชัดเจน ผู้จัดพิมพ์สามารถเลือกใช้คำเรียกวารสารของคนให้เหมาะสมกับลักษณะและวัตถุประสงค์ได้ ส่วนผู้อ่านก็สามารถทราบลักษณะและแนวเนื้อหาของวารสารได้ ช่วยให้ตัดสินใจเลือกอ่านได้ง่ายขึ้น คำศัพท์ที่นิยมใช้เรียกวารสารในลักษณะต่างๆ รวบรวมได้ 9 คำ ดังนี้ (วราวุธ ผลานันต์ 2536 : 7-8)

6.1 Periodical เป็นคำที่ใช้เรียกสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องทุกชนิดทุกประเภท มีความหมายครอบคลุมถึงคำต่างๆ ที่ใช้เรียกสิ่งพิมพ์ประเภทนี้ทั้งหมด

6.2 Serial หมายถึงสิ่งพิมพ์เข้าสู่ชุด หนังสือเข้าสู่ชุด เป็นสิ่งพิมพ์ที่กำหนดระยะเวลาพิมพ์ออกมาเป็นตอน ๆ ต่อเนื่องกันตลอดไป เป็นคำที่มีความหมายกว้างครอบคลุมสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องทุกประเภท ในสหรัฐอเมริกานิยมใช้คำว่า Serial แทนคำว่า Periodical

6.3 Journal หมายถึงวารสารที่สถาบัน องค์กร สมาคมหรือหน่วยงานทางวิชาการ จัดพิมพ์ขึ้น มีเนื้อหาประกอบด้วย ข่าว ความเคลื่อนไหวในวงการ รายงานกิจกรรม และบทความวิชาการในแขนงวิชานั้นๆ

6.4 Magazine หมายถึงวารสารทั่วไป มีเนื้อหาประกอบด้วยบทความหลายประเภทในหลายสาขาวิชา และที่สำคัญ คือ มีส่วนที่ให้ความบันเทิงแก่ผู้อ่านยิ่งกว่าจะให้ความรู้ทางวิชาการ เช่น มีคำประพันธ์ เรื่องสั้น นวนิยายตีพิมพ์เป็นตอน ๆ ติดต่อกันไป และมักมีการโฆษณาเหมาะสำหรับผู้อ่านทั่วไป

6.5 Bulletin หมายถึงวารสารของหน่วยงานราชการหรือเอกชน อาจออกสม่ำเสมอหรือเป็นครั้งคราว เนื้อหาเน้นหนักเรื่องราวและข่าวของทางราชการหรือหน่วยงาน เรื่องที่ใช้เป็นหลักฐานอ้างอิง และอาจมีบทความทางวิชาการด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.6 Gazette หมายถึงวารสารทางราชการ เนื้อหาประกอบด้วย ข่าวการประชุมรัฐสภา พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา กฎหมายต่างๆ และเรื่องราวทั่วไปที่ต้องแจ้งให้ประชาชนทราบ

6.7 Proceeding เป็นสิ่งพิมพ์ที่รวบรวมเรื่องราวและผลการศึกษา ซึ่งสมาชิกของหน่วยงาน สมาคม หรือสถาบันทางวิชาการ นำเสนอในวาระการประชุมทางวิชาการ โดยมีระยะเวลากำหนดตีพิมพ์อย่างสม่ำเสมอ

6.8 Transaction หมายถึงสิ่งพิมพ์ที่รวบรวมบทความ สุนทรพจน์ สารสังเขปของบทความทาง วิชาการ เอกสารการประชุมทางวิชาการที่สมาชิกนำเสนอที่ประชุมทางวิชาการ ตลอดจนสรุปผลการประชุมทางวิชาการ

6.9 Annual or Annal หมายถึงวารสารรายปี รายงานกิจการในรอบปีของหน่วยงานรัฐบาล สมาคม องค์กร หรือสถาบัน หรือวารสารรายงานพัฒนาการของ ความรู้สาขาใดสาขาหนึ่ง ของ หน่วยงานทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับวิทยาการสาขานั้น หรือเป็นวารสารที่บันทึกเหตุการณ์ต่างๆ ไป ในรอบปี

นอกจากการใช้คำเรียกวารสารเหล่านี้แล้ว วารสารบางชื่อก็ใช้ชื่อเฉพาะ ที่ไม่มีคำบอกลักษณะว่าเป็น วารสารประเภทใด เช่น Time, Newsweek, Hospital, Medicine เป็นต้น

7. ประวัติความเป็นมาของวารสาร

วารสาร ตามลักษณะที่เป็นวารสารตามความหมายที่เข้าใจกันในปัจจุบัน เชื่อว่าพิมพ์ขึ้นครั้งแรก ที่ กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ ชื่อว่า The Gentlemen's Magazine ในปี พ.ศ. 2274 ภายหลังจากที่ อังกฤษมีหนังสือพิมพ์ถึง 56 ปี ส่วนในสหรัฐอเมริกามีวารสารครั้งแรก ใน พ.ศ. 2284 ที่เมือง ฟิลา เดล เฟีย มีชื่อว่า American Magazine ซึ่งมีขึ้นภายหลังการเกิดหนังสือพิมพ์ในอเมริกาถึง 15 ปี

ความเป็นมาของวารสารในประเทศไทย จากการศึกษาของ วีระวรรณ ประกอบผล พบว่า วารสาร ไทยมีความเป็นมาโดยสรุปดังนี้คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.1 วารสารไทยมีขึ้นครั้งแรกในปลายรัชกาลที่ 3 พ.ศ. 2387 โดย แคน บีช บรัคเลย์ มิชชันนารี ชาวอเมริกัน ชื่อ "Bangkok Recorder" และในสมัยรัชกาลที่ 4 พ.ศ. 2401 ออกหนังสือ "ราชกิจจานุเบกษา" แต่วารสารในสมัยแรกเริ่มยังไม่มียุทธศาสตร์เป็นวารสารเท่าใดนัก และพิมพ์เผยแพร่อยู่ในวงจำกัด จนกระทั่งพ.ศ. 2417 ในสมัยรัชกาลที่ 5 จึงมีวารสารไทยฉบับแรก ที่ออกโดยคนไทยคือ วารสาร ครูโณวาท ออกโดยพระองค์เจ้าเกษมสันต์โสภาคย์

7.2 จำนวนวารสารในสมัยต่างๆ มีดังนี้คือ สมัยรัชกาลที่ 3 มี 2 ฉบับ สมัยรัชกาลที่ 4 มี 8 ฉบับ สมัยรัชกาลที่ 5 มี 47 ฉบับ สมัยรัชกาลที่ 6 มี 127 ฉบับ สมัยรัชกาลที่ 7 มี 160 ฉบับ สมัยรัชกาลที่ 8 มี 92 ฉบับ สมัยรัชกาลที่ 9 มีมากกว่า 1,200 ฉบับ

7.3 ลักษณะของวารสารสมัยต่างๆ แตกต่างกันไปตามสภาพสังคม เศรษฐกิจและการเมือง ของประเทศ วารสารในสมัยแรกๆ คือช่วงรัชกาลที่ 3 ถึงรัชกาลที่ 5 วารสารมีลักษณะเป็นหนังสือเล่มขนาดเล็ก แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มแรกเรียกว่าจดหมายเหตุ หรือหนังสือข่าว ซึ่งพวกนี้ต่อมาได้พัฒนา ไปเป็นวารสารทั้งสิ้น กลุ่มที่ 2 ในสมัยรัชกาลที่ 6 ถึงรัชกาลที่ 7 ก็มีลักษณะคล้ายกันคือ มีวารสารรายสัปดาห์จำนวนมากเรียกตัวเองว่า หนังสือพิมพ์ ซึ่งเป็นการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง

7.4 วารสารสมัยแรกๆ เป็นกิจการของเจ้านายชั้นสูง ต่อมาจึงแพร่หลายไปสู่สามัญชนมากขึ้น จนกระทั่งถึงปัจจุบันมีวารสารที่จัดทำขึ้นสำหรับผู้่านเฉพาะกลุ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการของสื่อมวลชนคือ สื่อมวลชนมีจุดเริ่มต้นจากชนชั้นสูง พัฒนาไปเป็นสื่อสำหรับมวลชน

และพัฒนามาเป็นสื่อเฉพาะกลุ่มหรือเฉพาะด้านมากขึ้น

7.5 อายุของวารสารในระยะแรกมักมีอายุไม่ยืนยาว วารสารบางประเภทที่มีมาตั้งแต่ยุคเริ่มแรก เช่น วารสารเด็ก วารสารผู้หญิง แต่ไม่ค่อยได้รับความสำเร็จ เนื่องจากไม่สามารถจำหน่ายได้แพร่หลาย ส่วนใหญ่มีอายุไม่เกิน 2 ปี วารสารต่างๆ เกิดขึ้นตามสภาพทางสังคม เช่น วารสารด้านบันเทิง เริ่มมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในปลายรัชกาลที่ 6 เพราะความนิยมในละครและภาพยนตร์

7.6 วารสารได้ขยายตัวเพิ่มปริมาณขึ้นตามความเจริญก้าวหน้าในด้านต่างๆ จนถึงปัจจุบันการดำเนินงานด้านวารสารของเอกชน เป็นลักษณะของธุรกิจเต็มตัว มีการโฆษณาสินค้าจำนวนมาก

7.7 บทบาทหน้าที่ของวารสารไทยเปลี่ยนแปลง มา 3 ระยะคือ ระยะแรกมุ่งให้ความรู้และเพิ่มพูนสติปัญญาแก่ผู้อ่าน มีเรื่องบันเทิงและบริการทางธุรกิจเพียงเล็กน้อย ระยะที่สอง ประมาณสมัยรัชกาลที่ 6 ถึงรัชกาลที่ 7 เป็นการให้ข่าวสารและแสดงความคิดเห็นทางการเมือง ระยะที่สาม วารสารเป็นแนวให้ความบันเทิงเรีงรมย์ จนถึงปัจจุบันมีลักษณะเป็นแหล่งสารสนเทศ ให้ความบันเทิงและให้ความรู้เฉพาะด้านมากขึ้น

8. ลักษณะของวารสาร

จากความหมายดังกล่าว วารสาร จึงเป็นสิ่งพิมพ์ที่ออกต่อเนื่องตามกำหนดหรือ ออกตามวาระ สามารถนำมาพิจารณากำหนดเป็นลักษณะของวารสาร ได้ดังนี้

8.1 เป็นสิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง (Periodical or Serial) มีกำหนดเวลาออกแน่นอนระยะเวลาที่นิยมกำหนดออก นอกจากนี้อาจมีการกำหนดระยะเวลาออกที่แตกต่างออกไปจากที่กล่าวมาแล้วเช่น รายครึ่งดึกคาน์ (Semiweekly) กำหนดออกสัปดาห์ละ 2 ฉบับ ปีละ 104 ฉบับ รายทศกำหนดออกทุก 10 วัน ปีละ 36 ฉบับ และรายสะดวกมีกำหนดออกไม่แน่นอน ลักษณะความต่อเนื่องของวารสาร ไม่มีกำหนดว่าจะสิ้นสุดลงในฉบับใด

8.2 มีเลขกำกับประจำฉบับ ได้แก่ เลขปีที่ (Volume) เลขฉบับที่ (Issue Number) และวัน เดือน ปี (Date) การนับลำดับฉบับที่อาจนับเป็นปีๆ เช่น วารสารรายเดือน แต่ละปีจะมีตั้งแต่ฉบับที่ 1-12 หรืออาจนับต่อเนื่องไปเรื่อยๆ เช่นวารสารรายเดือน ฉบับแรกของปีที่ 2 ก็นับเป็นฉบับที่ 13 นอกจากเลขปีที่ ฉบับที่ และวันเดือนปี ซึ่งเป็นเลขที่ต้องต่อเนื่องเป็นลำดับกันไปแล้วยังมีเลขอีกชุดหนึ่งเป็นเลขเฉพาะที่แน่นอน ไม่มีการเปลี่ยนแปลงถือเป็นรหัสประจำวารสารแต่ละชื่อ เพื่อการควบคุมทาง

บรรณานุกรม ในระบบข้อมูลวารสารระหว่างชาติ เรียกว่า เลขสากลประจำวารสาร (International

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Standard Serial Number-ISSN) ซึ่งศูนย์ข้อมูลวารสารระหว่างชาติระดับสากล มอบให้ศูนย์ข้อมูลวารสารระหว่างชาติ ประจำประเทศสมาชิกแต่ละประเทศ เป็นผู้กำหนดให้แก่วารสารแต่ละชื่อในประเทศของตน สำหรับประเทศไทยมีหอสมุดแห่งชาติ เป็นศูนย์ข้อมูลวารสารระหว่างชาติแห่งประเทศไทย เป็นผู้กำหนดวารสารแต่ละชื่อให้ได้รับหมายเลขสากลประจำวารสาร และจะต้องพิมพ์ไว้ที่หน้าปกหรือหน้าปกใน หรือสันวารสารใกล้ ๆ กับชื่อวารสาร มีอักษร ISSN ตามด้วยเลข อารบิก 8 ตัว มีเครื่องหมายดักขันธ์ (-) คั่นระหว่าง เลข 4 ตัวแรก กับเลข 4 ตัวหลัง เช่น วารสาร รักไทย ISSN0858-9305

8.3 รูปเล่ม มักทำให้มีบางส่วนมีลักษณะเหมือนกันทุกฉบับ เพื่อให้ผู้อ่านสังเกตเห็นและจำได้ง่าย เช่น ขนาดความกว้าง ยาว รูปแบบและสีของตัวอักษร ชื่อวารสารที่หน้าปก และสัญลักษณ์ประจำวารสาร

8.4 เนื้อหา ประกอบด้วยบทความหลายบทความ จากผู้เขียนหลาย ๆ คน ถ้าเป็นวารสารมักจะเป็นวิชาการเฉพาะแขนงวิชา ถ้าเป็นนิตยสารมักจะมีบทความทั่ว ๆ ไป สารคดี หรือบันเทิง เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น ลงคิดต่อกันเป็นหลายๆ มีคอลัมน์บรรณาธิการ คอลัมน์ประจำ วารสารบางชื่อเนื้อหาอาจเป็นรูปภาพ เป็นบทวิจารณ์ สรุปรายข่าวและวิเคราะห์ เหตุการณ์บ้านเมือง ฯลฯ ทั้งนี้เป็นไปตามประเภทและวัตถุประสงค์ของวารสารแต่ละฉบับ

8.5 ผู้จัดพิมพ์ ผู้จัดพิมพ์วารสารอาจเป็นเอกชน หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ สถาบัน องค์กร สมาคม ชมรม โดยมีวัตถุประสงค์บางอย่าง เช่น เพื่อเผยแพร่ความรู้หน่วยงาน ให้ความบันเทิง ความรู้ทั่วไป หรือเพื่อธุรกิจการค้า เป็นต้น

8.6 การเผยแพร่ มีทั้งการจำหน่ายและแจกฟรี การจำหน่ายอาจวางจำหน่ายตามร้านขายหนังสือ การให้ผู้อ่านบอกรับเป็นสมาชิกประจำ ชำระค่าวารสารล่วงหน้าแล้วผู้จัดพิมพ์เป็นผู้ส่งวารสารไปให้สมาชิก

9. เนื้อหาของวารสาร

วารสารเป็นสิ่งพิมพ์ที่ลักษณะเนื้อหาแตกต่างจากสิ่งพิมพ์ประเภทอื่นๆ คือ มีเนื้อหา หลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะ หลายเรื่องรวมอยู่ในฉบับเดียวกัน การจัดหมวดหมู่ของเนื้อหาในวารสาร มีผู้ศึกษาและจัดหมวดหมู่ไว้แตกต่างกันดังนี้คือ

9.1 บทความ วารสารบางฉบับมีบทความเป็นองค์ประกอบสำคัญของเนื้อหา

9.2 นวนิยายและเรื่องสั้นพิมพ์เป็นตอนๆ บางฉบับเสนอนวนิยายเป็นเนื้อหาหลัก มีสารคดีและบทความเป็นเนื้อหารอง วารสารที่ทำเป็นธุรกิจการค้า ส่วนมากเสนอนวนิยายมากกว่าบทความ สารคดีและข่าวสาร

9.3 ภาพ ได้แก่ ภาพถ่าย ภาพเขียน หรือภาพวาด เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของวารสารทุกฉบับและทุกประเภท

9.4 ข่าว มักใช้เป็นองค์ประกอบของวารสารทุกชนิด

9.5 คอลัมน์บรรณาธิการ เป็นส่วนสำคัญของวารสารประเภทแสดงความคิดเห็นและวารสารของทางบริษัท ห้างร้าน องค์กร การ ธุรกิจต่างๆ

9.6 คอลัมน์ต่างๆ เป็นส่วนสำคัญของวารสาร เช่น จดหมายถึงบรรณาธิการ อาหาร แฟชั่น สุขภาพ ฯลฯ

9.7 คำประพันธ์ เช่น โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน เป็นส่วนที่แสดงออกทางความรู้สึกรีกคิดและอารมณ์ของมนุษย์ที่อยู่ในวัฒนธรรมเดียวกันของทุกชาติทุกภาษา

9.8 การ์ตูนและจำขัน เป็นเนื้อหาอย่างหนึ่งของวารสารแทบทุกชนิด ซึ่งช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดของผู้อ่านได้อย่างดี

9.9 เบ็ดเตล็ดและเรื่องแทรก จะช่วยให้การจัดหน้า เช่น ปริศนา อักษรไขว้ เกมต่างๆ การทายปัญหา ความรู้รอบตัว เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. คุณค่าทางการศึกษาของวารสาร

วารสารเป็นสิ่งพิมพ์ที่มีลักษณะระหว่างหนังสือเล่มกับหนังสือพิมพ์ คือ มีเนื้อหาค่อนข้างละเอียด ที่ผ่านการเรียบเรียง ถัดกันกรองมาจากความคิดของนักเขียน นักวิชาการ เป็นอย่างดีเหมือนหนังสือเล่ม แต่มีสารบัญชิ่ง และข่าวสารใหม่ๆ พิมพ์ออกมาเป็นระยะ สม่่าเสมอเช่นเดียวกับหนังสือพิมพ์ วารสารจึงมีคุณลักษณะพิเศษ คือนอกจากจะมีคุณค่าโดยทั่วไปในด้านต่างๆ เช่นเดียวกับสื่อมวลชนอื่นๆ แล้ว ยังมีคุณค่าต่อการศึกษาหลายด้านคือ

10.1 ความหลากหลาย

ความหลากหลายของวารสาร มีทั้งในด้านจำนวนวารสารชื่อต่างๆ และความหลากหลาย ในเนื้อหาสาระที่บรรจุอยู่ในวารสารแต่ละฉบับ เกี่ยวกับจำนวนวารสาร ที่รวบรวมโดยสมาคม โฆษณา ธุรกิจแห่งประเทศไทย พ.ศ.2527 มีจำนวนถึง 256 ฉบับ ในจำนวนนี้วารสารประเภทผู้หญิงมี จำนวนสูงสุด คือ 44 ฉบับ รองลงมาคือ วารสารบันเทิงและวัยรุ่น 30 ฉบับ วารสารธุรกิจ 26 ฉบับ วารสารผู้ชายมี 25 ฉบับ วารสารเกี่ยวกับรถ 22 ฉบับ วารสารเกี่ยวกับกีฬา การท่องเที่ยว เครื่องเสียง คอมพิวเตอร์อย่างละ 20 ฉบับ นอกจากนี้ยังมีวารสารเกี่ยวกับ บ้าน สุขภาพอนามัย การเมือง เด็ก ศิลปกรรม การถ่ายภาพ อย่างละประมาณ 10 ฉบับ ทั้งหมดเป็นวารสารเฉพาะที่วางจำหน่ายตามแผง ขายหนังสือต่างๆ ไม่รวมวารสารของหน่วยงานองค์กรต่าง ๆ ที่เผยแพร่ด้วยวิธีอื่น ซึ่งถ้ารวมวารสาร ประเภทหลังด้วยเชื่อว่าจะมีจำนวนหลายพันฉบับ สาระความรู้ต่างๆ ที่ถูกบันทึกไว้ในวารสาร มี จำนวนมหาศาล การรวมทั้งวิชาการและวิชาด้านอาชีพ ด้านเนื้อหาสาระที่มีอยู่ในวารสารแต่ละฉบับ วารสารส่วนใหญ่มีเนื้อหาลากหลาย มีทั้งข่าว บทวิเคราะห์ เรื่องบันเทิง ตลอดจนความรู้ในด้าน วิชาการต่างๆ วารสารเสนอเรื่องราวเฉพาะด้าน เช่น วารสารสุขภาพ วารสารรถยนต์ วารสารกีฬา มี วิธีการนำเนื้อหาหลากหลาย ทั้งรูปของ ข่าวความเคลื่อนไหวของแต่ละวงการ บทความทางวิชาการ ภาพประกอบ ฯลฯ จึงเปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้ศึกษาหาความรู้ในแต่ละสาขาอย่างกว้างขวาง วารสาร เป็นสิ่งพิมพ์ที่มีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ แม้บางฉบับอาจจะหยุดพิมพ์ไป แต่ก็ มีวารสารใหม่ ๆ เกิดขึ้นมาแทนอยู่ตลอดเวลา และมีจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ ความหลากหลายของวารสาร จึงไม่คงที่ แต่เปลี่ยนแปลงไม่หยุดนิ่ง ทั้งในด้านรูปแบบ เนื้อหา และวัตถุประสงค์

10.2 คุณค่าของเนื้อหา

กล่าวโดยเฉพาะเนื้อหาที่มีคุณค่าทางการศึกษา ได้แก่ ความรู้ทั่วไปที่ทำให้เกิดผลในการสร้างสรรค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขึ้นในตัวผู้อ่าน และความรู้ในสาขาวิชาการต่างๆ วารสารส่วนใหญ่ล้วนแต่มีเนื้อหาที่มีคุณค่าทางการศึกษา ด้วยกันทั้งสิ้น เพียงแต่อาจมีมากหรือน้อยแตกต่างกัน แม้แต่วารสารที่มุ่งเนื้อหาด้บบันเทิงเรียกทั่วไปว่า นิยายสาร ก็มักเสนอเรื่องราวที่มีคุณค่า ควบคู่ไปกับความบันเทิงเสมอ เนื่องจากกลุ่มผู้อ่านวารสารส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาสูงกว่าชาวบ้านทั่วไป จึงเลือกอ่าน สารบันเทิง มากกว่าการอ่านเรื่องบันเทิงแต่เพียงเดียว วารสารวิชาการ ซึ่งนำเสนอเรื่องราวที่เป็นความรู้ทางวิชาการแต่ละด้าน โดยเฉพาะ เกี่ยวกับบทความทางวิชาการ บทวิเคราะห์ รายงานการศึกษาค้นคว้า จึงมีคุณค่าสำหรับการศึกษามากเป็นพิเศษ

10.3 ความรู้ใหม่ ๆ

สื่อสารมวลชน โดยทั่วไปจะดำเนินงานด้านต่างๆ อย่างทันสมัยทันเหตุการณ์ วารสารต่างๆ จึงมักนำเสนอความรู้ที่เกิดขึ้นใหม่ ๆ ในช่วงเวลาการออกวารสารแต่ละฉบับ หรือไม่ก็เป็นการนำความรู้ในอดีตมาวิเคราะห์ เชื่อมโยงกับเหตุการณ์ หรือความรู้ในปัจจุบัน ดังนั้นการศึกษาหาความรู้จากวารสารจึงเป็นที่ยอมรับเชื่อถือของบุคคลทุกวงการ ว่า ความรู้ที่ได้ เป็นความรู้ที่มีความสอดคล้องกับสภาพของสังคม และการดำรงชีวิต ซึ่งแตกต่างจากความรู้ที่ได้รับจากตำราหรือหลักสูตรการสอนในสถาบันการศึกษา ซึ่งบางอย่างล้าสมัยไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงทางสังคมและการค้นพบความรู้ใหม่ในปัจจุบัน ทั้งนี้เนื่องจากเนื้อหาวิชาที่กำหนดให้ศึกษาในระบบโรงเรียน ต้องใช้เวลานานสำหรับพิจารณาค้นหาเนื้อหา และเมื่อประกาศใช้เป็นหลักสูตรแล้วก็เรียนหรือสอนตามเนื้อหานั้นไปอีก นานหลายปี การศึกษาจากวารสาร โดยเฉพาะวารสารการวิจัยช่วยให้ได้รับความรู้ที่ใหม่ ทันสมัย ทันเหตุการณ์เสมอ

10.4 ความน่าสนใจ

การนำเสนอเนื้อหาของวารสาร โดยทั่วไปผู้เขียนมักมีวิธีการเขียน หรือนำเสนอเรื่องราวต่าง ๆ ได้น่าสนใจ แตกต่างไปจากการเสนอเนื้อหาในหนังสือ หรือตำราวิชาการทั่วไป คือ

10.4.1 ความละเอียดลึกซึ้งของเนื้อหา วารสารมักนำเสนอในลักษณะเป็นความรู้สำหรับคนทั่วไป ซึ่งส่วนใหญ่ไม่ละเอียดลึกซึ้งนัก ไม่เสนอหลักการหรือทฤษฎีที่ยุ่งยากเกินความจำเป็น จะเลือกเสนอเฉพาะเรื่องที่น่าสนใจ และนำไปประยุกต์ใช้ได้ง่าย ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10.4.2 การใช้ภาษา มักจะใช้ภาษาที่คนทั่วไปใช้สื่อสารอยู่ปัจจุบัน ใช้คำและสำนวนภาษาที่อ่านเข้าใจง่าย ไม่มียึดหลักการหรือแบบแผนของภาษาที่เป็นหลักเกณฑ์ตายตัวหากมีคำศัพท์เฉพาะ ก็อธิบายให้เข้าใจชัดเจนด้วยภาษาง่ายๆ

10.4.3 รูปแบบการจัดพิมพ์ ได้แก่ การจัดทำรูปเล่มที่พอเหมาะ ภาพปกสวยงามดึงดูดความสนใจ ตัวอักษรมีการกำหนดขนาดและจัดวางรูปแบบที่อ่านง่าย มีภาพเพื่อการอธิบายเนื้อหา และภาพประกอบเนื้อหาที่ช่วยให้เรื่องราวน่าสนใจ ชวนติดตาม

10.4.4 ปริมาณเนื้อหา ที่นำเสนอแต่ละครั้งมักนำเสนอเป็นตอนสั้นๆ อยู่ในช่วงเวลาความสนใจของผู้อ่าน หากเนื้อหามากก็แบ่งเสนอเป็นตอนๆ

10.4.5 วิธีการเสนอเนื้อหา มักใช้หลายวิธีปะปนกัน เช่น ใช้รูปแบบ บทความ ร้อยกรอง เกม การตอบปัญหา ฯลฯ

10.5 เป็นแหล่งศึกษาค้นคว้า

วารสารที่ออกในช่วงเวลาหนึ่ง ข้อมบันทึกเรื่องราว เหตุการณ์ และความรู้ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้นๆ การศึกษาจากวารสารจึงทำให้ทราบความเคลื่อนไหวหรือการเปลี่ยนแปลงของสังคมในด้านต่างๆ ในช่วงเวลานั้นๆ ได้เป็นอย่างดี ทั้งในด้านประวัติศาสตร์ การเมือง การศึกษา วิชาการ และ ศิลปวัฒนธรรม สามารถใช้เป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าและอ้างอิงได้

นอกจากคุณค่าทางการศึกษาโดยตรง ดังกล่าว วารสารยังก่อให้เกิดผลทางการศึกษาโดยทางอ้อมอีกหลายอย่าง เช่น

10.5.1 ส่งเสริมความคิดและเจตคติที่ดี ด้วยการเสนอบทวิเคราะห์ บทวิจารณ์ ความคิดเห็นต่อเรื่องราว สถานการณ์ และปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมในแง่มุมต่างๆ เพื่อต้องการให้บุคคล หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประชาชนทั่วไปได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาวิธีการป้องกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญตาเห็น เชิญเชิญไปใช้โดยไม่มีการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และแก้ไขปัญหาค้างๆ

10.5.2 ทำให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างบุคคล หน่วยงาน หรือระหว่างชาติด้วยการ
ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ ผลงานของหน่วยงานต่าง ๆ ให้ทราบเรื่องที่ควรทราบทั่วกันและเกิดความ
เข้าใจอันดีต่อกัน

10.5.3 ส่งเสริมสุขภาพจิต ด้วยการพักผ่อนหย่อนใจจากการอ่าน เรื่องบันเทิง ต่าง ๆ เช่น นวนิยาย
เรื่องสั้น บทกวี การ์ตูน ขำขัน รูปภาพ และเกมต่าง ๆ เป็นต้น

10.5.4 ส่งเสริมธุรกิจการค้า ทำให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจ จากการโฆษณาสินค้าและบริการ
ต่างๆ บริษัทผู้ผลิตสินค้าและบริการจะเกิดการตื่นตัวแข่งขันกันพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการ ทำ
ให้ประชาชนมีโอกาสเลือกบริโภคสินค้าและบริการที่ดีที่สุด

11. แนวทางการใช้วารสารเพื่อการศึกษา

วารสารมีคุณค่าต่อการศึกษามากมายหลายด้าน ดังได้กล่าวมาแล้วแต่หากไม่พิจารณา
หาทางใช้ประโยชน์จากวารสาร ให้เกิดคุณค่าต่อการศึกษาอย่างเหมาะสม แล้ววารสารที่มีอยู่เป็น
จำนวนมาก ก็อาจเป็นเพียงทรัพยากรที่สูญเปล่าทางการศึกษา ดังนั้นผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษา ทั้งครู
อาจารย์ ผู้บริหาร ผู้ปกครอง จึงควรพิจารณาหาแนวทางใช้วารสาร ให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษา
มากที่สุด ซึ่งอาจทำได้หลายทาง คือ

11.1 ครูผู้สอน ศึกษาค้นคว้าความรู้ในด้านวิชาการต่างๆ จากวารสาร ซึ่ง โดยทั่วไปมักจะเป็นความรู้ที่
ทันสมัย ทันเหตุการณ์ สอดคล้องกับสภาพสังคม และนำความรู้ที่ได้มาถ่ายทอดต่อให้ผู้เรียน เพิ่มเติม
จากการศึกษาจากหนังสือ ตำรา

11.2 ครูผู้บริหาร ผู้ปกครอง ควรอ่านหรือศึกษาวารสารที่เด็กและเยาวชนให้ความสนใจ เพื่อให้ทราบ
พฤติกรรม ความต้องการด้านต่างๆ ของเด็ก

11.3 ครูควรส่งเสริมให้เด็กนักเรียนได้ศึกษาหาความรู้จากวารสาร อาจจะโดยการมอบหมายให้ไป
ศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อที่กำหนด แล้วนำมารายงานหรืออภิปรายวิจารณ์ในชั้นเรียน หรือนำมาใช้จัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือจากการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป้ายนิเทศ

11.4 ครูอาจใช้วารสารเป็นสื่อการเรียนการสอน โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีการนำวารสารเข้ามาในห้องเรียน

11.5 โรงเรียนหรือห้องสมุด ควรพัฒนาระบบการจัดบริการวารสาร คือ

11.5.1 จัดให้มีวารสารไว้บริการมากที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกอ่านตามความสนใจ

11.5.2 คัดเลือกวารสารที่มีคุณค่าทางการศึกษาไว้บริการให้เพียงพอ โดยให้สอดคล้องกับหลักสูตรการเรียนการสอน และความสนใจของผู้เรียนแต่ละระดับ

11.5.3 จัดเก็บวารสารเก่าไว้ให้เป็นระบบ และจัดทำบัตรรายการ คำนีวารสาร เพื่ออำนวยความสะดวกในการสืบค้น

11.6 ผู้ที่ต้องการศึกษาหาความรู้จากวารสาร ควรสมัครเป็นสมาชิกวารสาร ตามวิชาชีพ หรือตามเรื่องราวต่างๆ ที่สนใจ เพื่อให้สามารถติดตามเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เนื่องจากเรื่องราวที่ลงตีพิมพ์ในวารสาร มักลงเป็นตอนสั้น ๆ

11.7 ส่งเสริมให้มีการจัดทำวารสารในสถาบันหรือในชุมชน ซึ่งจะช่วยให้เกิดการศึกษาค้นคว้าเพื่อนำเรื่องราวต่างๆ มาลงตีพิมพ์

11.8 ควรอ่านหรือศึกษาจากวารสารหลายๆ ฉบับ เพื่อให้เกิดความรู้ความคิดในแง่มุมที่แตกต่างกันหลายด้าน โดยการแลกเปลี่ยนกันอ่านระหว่างผู้ซื้อวารสารชื่อฉบับต่างกัน หรืออาจใช้บริการห้องสมุด

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงาน

12.การรวบรวมข้อมูลที่วิเคราะห์

ในแวดวงหนังสือนิตยสารสำหรับผู้ชายที่มีอยู่ในประเทศไทยนั้น นับว่ายังมีคู่แข่งที่ไม่เยอะมากนัก แต่การแข่งขันนั้นนับว่าปานกลางจนค่อนข้างสูง เพราะว่ากลุ่มเป้าหมายนั้นยังน้อยนักที่จะหันมานิยมอ่านหนังสือนิตยสารเทรนด์ี้สำหรับผู้ชาย ค้วยการที่ผู้ชายไม่ใส่ใจมากกับการแต่งตัวหรือสภาพของตนเองมากกว่าผู้หญิงหรือด้วยตัวของผู้ชายเองไม่ใส่ใจกับเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่งในนิตยสารนิยมจะนำเกร็ดเล็ก ๆ น้อย ๆ มาใส่ในหนังสือ หรือรูปถ่ายแฟชั่นที่จัดจ้านไปด้วยท่าทางการโพสอย่างรุนแรง แต่ในปัจจุบันกลุ่มเป้าหมายได้กว้างขวางมากขึ้น เพราะว่าการดำเนินชีวิตประจำวันที่เปลี่ยนไป ดังนั้นหนังสือนิตยสารเรนด์ี้สำหรับผู้ชายที่มีอยู่ในท้องตลาดปัจจุบันมีดังนี้

- 1.GM
- 2.BOSS
- 3.MARS
- 4.ESQUIRE
- 5.ELLE FOR MEN

สำหรับหนังสือนิตยสาร TRANDY MAN ก็เป็นหนังสือนิตยสารเทรนด์ี้สำหรับผู้ชายเหมือนกันแต่ได้เปิดตัวลงอย่างเป็นทางการในปี พ.ศ. 2540 ซึ่งหนังสือ TRANDY MAN นั้นเป็นหนังสือนิตยสารสำหรับผู้ชายวัย 23 ปีเป็นต้นไปจนกระทั่งในวัยประมาณ 40 ปี เพราะเป็นหนังสือสำหรับผู้ชายในวัยทำงาน ดังนั้น สไตลในการถ่ายรูปจึงเป็นลักษณะที่เรียบร้อย แต่งตัวเรียบร้อย สุภาพ การจัดไฟให้ดูสวย ไม่มีการวางท่าใด ๆ มากมาย ถ่ายภาพออกมา ผู้ชายดูดี

ในการถ่ายภาพของนิตยสาร TRANDY MAN นั้นมักจะจัดไฟโดยใช้ไฟอย่างต่ำ 2 ดวง เพราะจัดไฟโดยเน้นท่าทางและสรีระของผู้ชาย

13.นิตยสาร GM

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนังสือนิตยสารเทรนด์ี้สำหรับผู้ชายไทยอีกเล่มที่มีจำนวนและระยะเวลาในการขายอีกเล่มที่มีมานาน ปีนี้ GM ขึ้นปีที่ 17 โดยกลุ่มเป้าหมายคือ ผู้ชายที่อายุ 25 ปีเป็นต้นไป จนกระทั่งอายุ 50-60 ปี เน้นการขายสำหรับผู้ชายหนุ่มทำงาน โดยสไตล์ของเล่มยึดถือความดูดีของผู้ชายที่ทำงาน จะดูดี ในทุกรูปแบบ เช่น ชุดทำงาน ชุดกีฬา ชุดไปเที่ยว แต่ในการนำเสนอ นั้นไม่สามารถสื่อสารการขายระหว่างตัวสินค้ากับผู้อ่านได้

ลักษณะในการถ่ายภาพ นิยมใช้เทคนิคการถ่ายภาพด้วยฟิล์มสไลด์ และนำไปล้างน้ำยา netgative หรือ การถ่ายรูปและนำรูปไปตัดต่อในโปรแกรม photoshop เพื่อนำไปปะติดกับภาพอื่น ทำทางการวางท่าที่ดูแข็ง การจัดไฟที่ดูธรรมชาติ มักใช้แสงที่ดูนุ่มอ่อนโยน ไม่นิยมใช้แสงที่เป็นแสงแข็ง เพราะอาจจะทำให้ไม่เข้ากับลักษณะของหนังสือที่ได้วางไว้

14. นิตยสาร BOSS

หนังสือนิตยสารเทรนด์ี้อีกเล่มในประเทศไทยที่เจาะกลุ่มผู้ชายที่อายุมากกว่า 26 ปีเป็นต้นไป จนกระทั่ง 50-60 ปี โดยออกมาเพื่อแข่งขันกับหนังสือนิตยสาร GM กลุ่มเป้าหมายคือ ผู้ชายวัยทำงานที่มีอาชีพในระดับ “ผู้จัดการ “ เป็นต้นไป ฐานะดีที่ต้องการผู้ออกความเคลื่อนไหวใหม่ๆ การทำตัวให้เข้ากับสังคมที่อยู่ในระดับปานกลาง จนกระทั่งสูงได้ ดังนั้นสไตล์ของหนังสือ นั้นจึงออกมาในภาพลักษณ์ของนักบริหาร หนุ่มปานกลาง ที่ดูดี ใส่สูท แสงที่จัดในการถ่ายภาพมักจะเป็นแสงนุ่ม และสไตล์ที่ดูเรียบร้อยเป็นทางการเพราะตัวหนังสือเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่อยู่ในวัยทำงาน ทำทางในการวางท่าประจำคือการนั่งที่ดูถึงลักษณะการเป็นผู้นำ หรือ ผู้เข้มแข็ง แสงที่ใช้ ไฟประมาณ 2-3 ตัว

15. นิตยสาร MARS

นิตยสารชายแบบใหม่ที่เพิ่งจะเปิดตัวได้ไม่นาน ด้วยความคิดที่อยากจะเป็นนิตยสารเทรนด์ี้ทางเลือกใหม่สำหรับผู้ชายที่รู้สึกเบื่อความซ้ำซากจำเจในลักษณะแบบที่เคยมีมา เป็นการสื่อให้ถึงความเป็นผู้ชายหลากหลายอารมณ์ ดีใจ เสียใจ อารมณ์อยากรู้ อยากเห็น น่ารัก ตามธรรมชาติของผู้ชายที่เป็นอยู่ เพียงแต่กลุ่มเป้าหมายของหนังสือเล่มนี้กว้างกว่าหนังสือนิตยสารชายเล่มอื่น ๆ ที่เปิดช่วงเป้าหมายสำหรับเด็กผู้ชายในช่วงอายุ 21 ปี ไปจนถึง 40 ปี แต่โดยรวมแล้วภาพลักษณ์และกลุ่มเป้าหมายยังต้องการที่จะให้ผู้หญิงนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลังจากที่วิเคราะห์นิตยสารชายในประเทศไทยที่มีอยู่ในแต่ละเล่มเรียบร้อยแล้ว ข้าพเจ้าควรจะเลือกหนังสือเล่มไหนที่ข้าพเจ้าคิดว่าต้องการจะทำภาพประกอบ จึงคิดว่าหนังสือนิตยสาร MARS เป็นหนังสือที่มีกลุ่มเป้าหมายที่กว้างกว่าหนังสืออื่นๆ คือ เจาะกลุ่มเป้าหมายไปถึงเด็กวัยรุ่น จึงเลือกนิตยสาร MARS ในการทำภาพประกอบ

โดยนิตยสาร MARS นั้นได้แบ่งเนื้อหาของหนังสือเป็นขนาด SIZE เหมือนเวลาใส่เสื้อผ้า ขนาด SIZE S คือเสื้อผ้าขนาดสำหรับเด็กวัยรุ่น SIZE M คือเสื้อผ้าสำหรับบุคคลวัยทำงาน และ SIZE L , SIZE XL คือสำหรับผู้ใหญ่

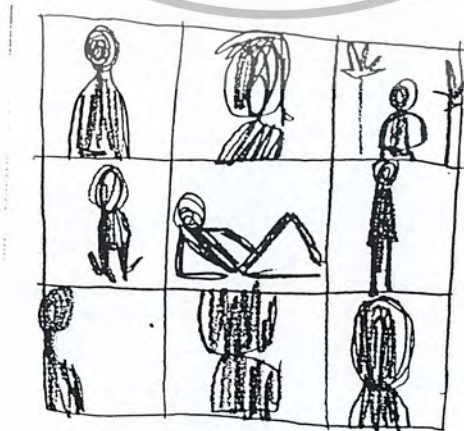
เรื่องราวที่ข้าพเจ้าเลือกที่จะนำมาใช้ในหัวข้อนี้คือ BOY...GIRL เป็นเรื่องราวของเด็กผู้ชายที่มีลักษณะตามที่นิตยสารที่จะทำภาพประกอบ คือ เด็กผู้ชายที่อยากดู อยากเห็นชอบลงในสิ่งที่ไม่เคยทำ แต่ก็มีความรู้สึกเหมือนเด็กผู้ชายทั่วไป คือ มีความอยากดูอยากเห็น

16. แบบภาพร่าง

16.1 แบบร่างที่ 1

16.1.1 ร่างแนวความคิด

ในช่วงแรกเริ่มจากการคิดขึ้นหัวข้อว่าจาก MATERIALS GUY นี้ ตามลักษณะหนังสือที่ออกมาในลักษณะใด สิ่งทีหนังสือชอบและออกมาให้ตรงตามที่หนังสือต้องการ โดยอย่างแรกคิดแบบร่างตามเนื้อหาคือ เด็กผู้ชาย คิดว่าเด็กผู้ชายในที่นี้ มีนิสัยแบบไหน หลังจากนั้นคิดขอบเขตว่าในเซตของผู้ชายเซตแรกทั้งหมด 6 รูป ผู้หญิง 4 รูป และผู้ชาย 4 รูป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในวงจำกัดโดยครีกของแบบร่างที่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 1 ภาพร่างโดยคร่าวของแบบร่างที่ 1

16.1.2 ข้อบกพร่องของแบบร่างที่ 1

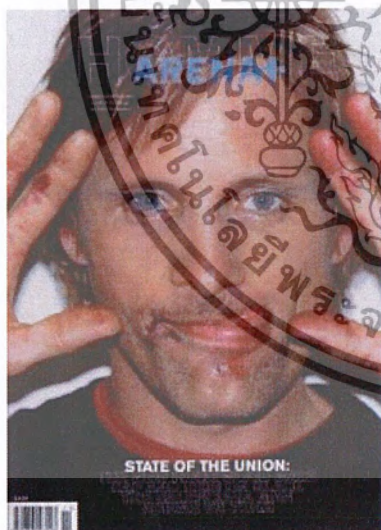
เนื่องจากว่าภาพที่ร่างไว้เกิดจากความคิด โดยไม่มีตัวอย่างมาเปรียบเทียบเลยทำให้รู้สึกถึงความกระจัดกระจายไม่สามารถมารวมกันได้

16.2 แบบร่างที่ 2

16.2.1 แนวความคิดแบบร่างที่ 2

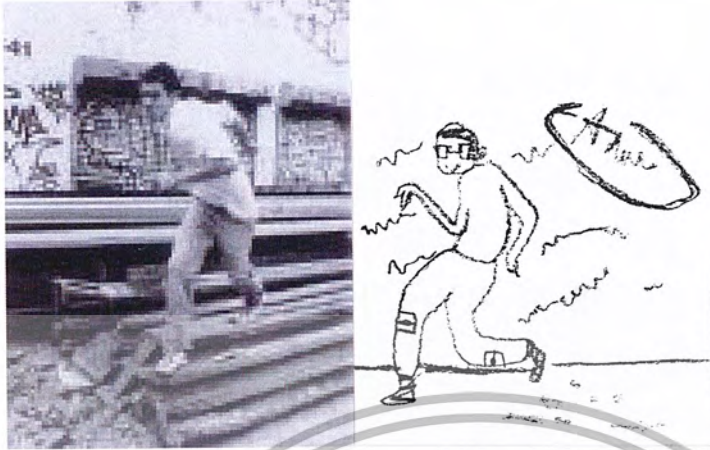
เปลี่ยนหัวข้อของ MATERIALS GUY ให้ดูแล้วลคกลุ่มเป้าหมายลง เป็นเด็กวัยรุ่น เลยนึกถึง BOYS...GIRLS จึงนำมาคิดใหม่ที่จะนำมาทำภาพประกอบใน SIZE S หรือ SIZE M ได้

หาแบบตัวอย่างตามที่ได้วางไว้

ภาพที่ 2 แบบตัวอย่างและการร่างแบบตามตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

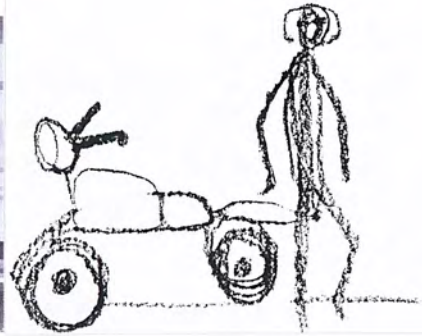

ภาพที่ 3 แบบตัวอย่างและการร่างแบบตามตัวอย่าง

ภาพที่ 4 แบบตัวอย่างและการร่างแบบตามตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5 แบบตัวอย่างและการร่างแบบตามตัวอย่าง

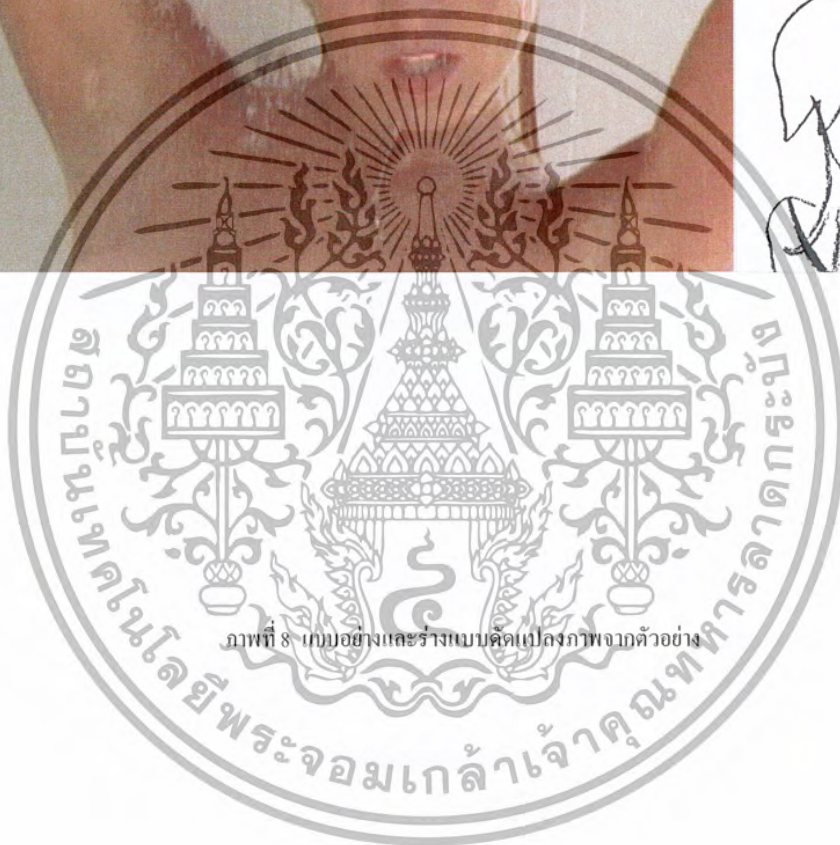
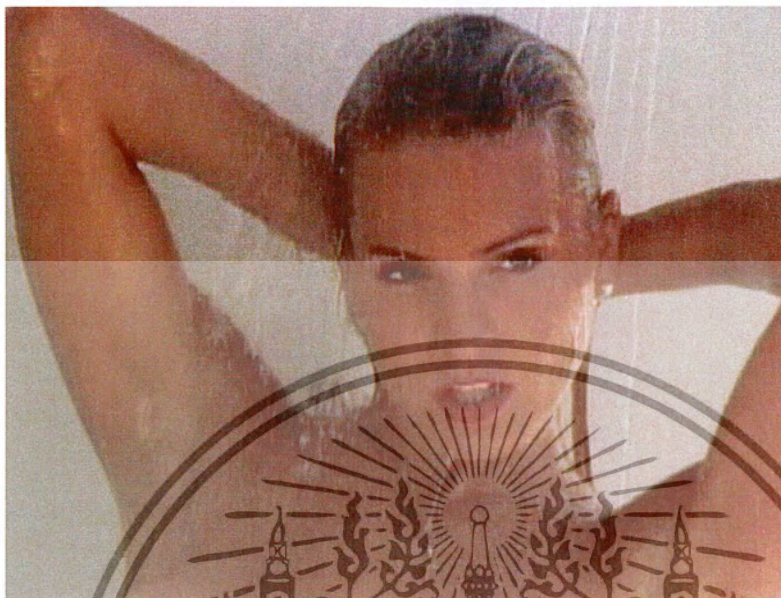

ภาพที่ 6 แบบตัวอย่างและการร่างแบบตามตัวอย่าง

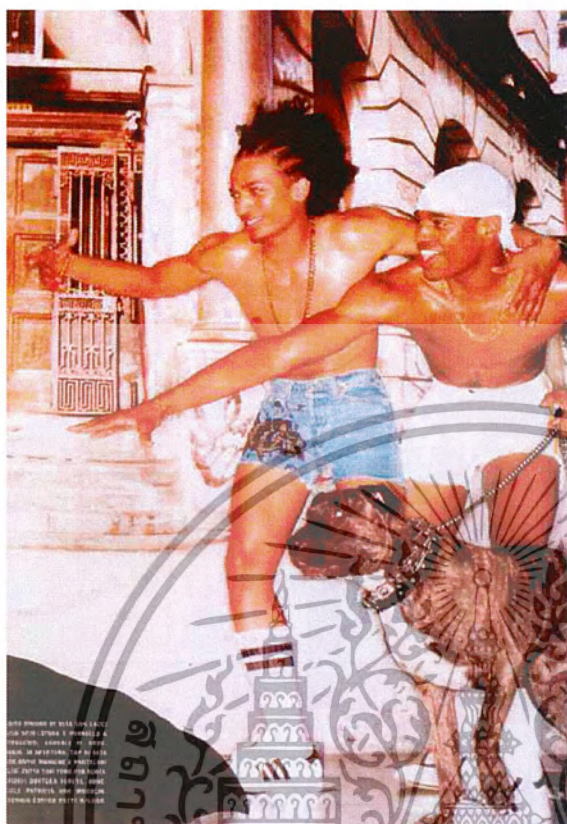
ภาพที่ 7 แบบอย่างและการร่างแบบตามตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

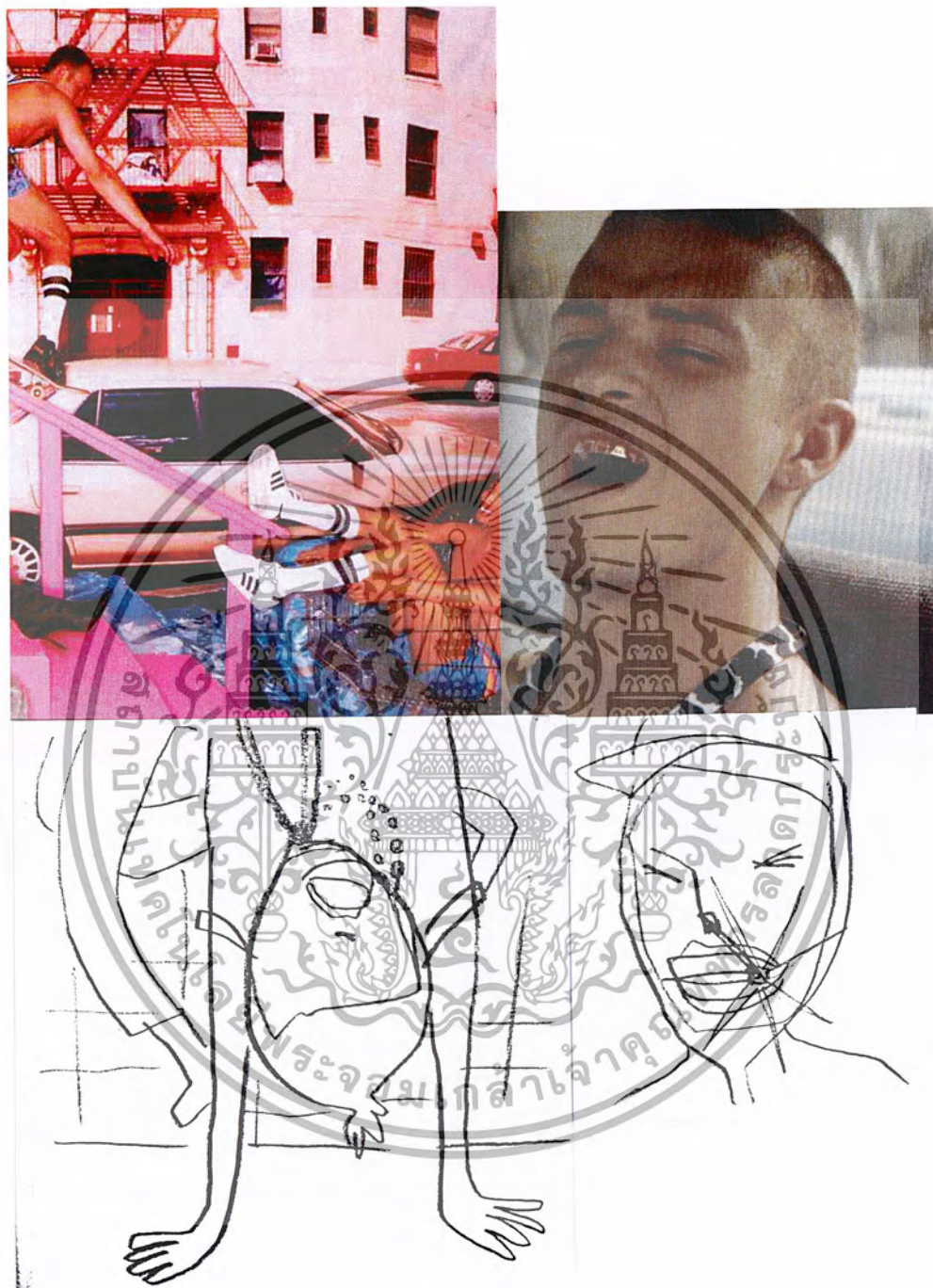
ภาพที่ 8 แบบอย่างและร่างแบบดัดแปลงภาพจกตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 9 แบบอย่างและการร่างแบบ โดยคัดแปลงจากตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 10 แบบอย่างและ โดยดัดแปลงจากตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

16.3 แบบร่างที่ 3

ทดลองการใช้แสงไฟโดยใช้ไฟดวงเดียวและใช้เทคนิค **Fill in Flash** ส่วนมาก ใช้เมื่อต้องถ่ายภาพที่มีสีเป็นตัวหลัก กับแสงของพระอาทิตย์ ซึ่งการใช้แสงแฟลชเพิ่มเข้าไปในส่วนที่มีมืด เพื่อเพิ่มรายละเอียดในส่วนนั้นๆ และลดความเข้มข้นของ contrast ที่ฟิล์มไม่สามารถบันทึกได้

16.4 การทดลองการถ่ายทำ

การถ่ายภาพทดลองโดยใช้ฟิลเตอร์และเจลสี
 ฟิลเตอร์ที่ใช้ทดลอง

- 80 A (blue)
- CC 40G (Green)
- CC 30M (Magenta)
- ND 211 (Dark Grey)

ฟิลเตอร์ที่ใช้แก้ฟิลเตอร์

- straw 103 (yellow) ใช้แก้ 80A
- Plus Green 244 (Green) ใช้แก้ CC30M
- Lee Minus Green 247 (Magenta) ใช้แก้ CC40G

สรุปผลการทดลองได้ดังนี้

16.4.1 การทดลองที่ 1 80A Filter straw 103 Colour Gel

วิธีการทดลอง

โดยการใช้ฟิลเตอร์ 80A ปิดหน้ากล้องและใช้เจลสีเหลือง (straw 103) ปิดหน้าไฟ

แสงแฟลชที่วัดได้คือ F – stop ที่ 32

แสงธรรมชาติวัดได้ที่ 5.6 อยู่ในร่ม

หน้ากล้องเปิดที่ 16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความไวชัดเตอร์ 1/125

ชดเชยแสงฟิวเตอร์ 2 stop

ใช้เจลสี straw ทับกัน 2 ชั้น เพราะสีอ่อนเกินไป

ผลการทดลอง

- สามารถแก้แสงที่ตัวแบบให้เป็นธรรมชาติได้ แต่ต้องใช้เจลสีเปิดหน้าไฟ 2 ชั้น เพราะเพียงสีไม่อาจจะแก้ได้ดีเท่าที่ควร
- ท้องฟ้ามีสีฟ้าสดขึ้นกว่าปกติ ในส่วนที่โดนแสงในภาพจะเป็นสีเข้มจนดำ เพราะต้องการขจัดแสงออก

16.4.2 การทดลองที่ 2 CC40G Filter with Lee Minus green 247 Color Gel

วิธีการทดลอง

โดยการใช้ฟิวเตอร์ CC 40G ปิดหน้ากล้อง แล้วใช้เจลสีหน้าไฟ

แสงแฟลชที่วัดได้คือ F-stop ที่ 32

แสงธรรมชาติวัดได้ 5.6 อยู่ในร่ม

เปิดหน้ากล้องที่ 22.5

ความไวชัดเตอร์ 1/125

ชดเชยแสงฟิวเตอร์ 0.5 stop

ผลการทดลอง

- สามารถแก้แสงที่ตัวแบบให้เป็นธรรมชาติ
- สีของท้องฟ้าที่ได้จะมีลักษณะคล้ายสี Cyan สีโดยรวมภาพจะเป็นสีเขียว
- เมื่อใช้ฟิวเตอร์ปิดหน้าไฟ 2 ชั้น ทำให้สีที่อยู่แถบเป็นสี Magenta

16.4.3 การทดลองที่ 3 81A CC40G Filter with Lee Minus green 247 Color Gel

วิธีการทดลอง

โดยการใช้ฟิวเตอร์ CC 40G ปิดหน้ากล้อง แล้วใช้เจลสีหน้าไฟ

แสงแฟลชที่วัดได้คือ F-stop ที่ 32

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสงธรรมชาติวัดได้ 5.6 อยู่ในร่ม

เปิดหน้ากล้องที่ 8.0

ความไวชัตเตอร์ 1/125

ชดเชยแสงฟิวเตอร์ 0.5 stop

ผลการทดลอง

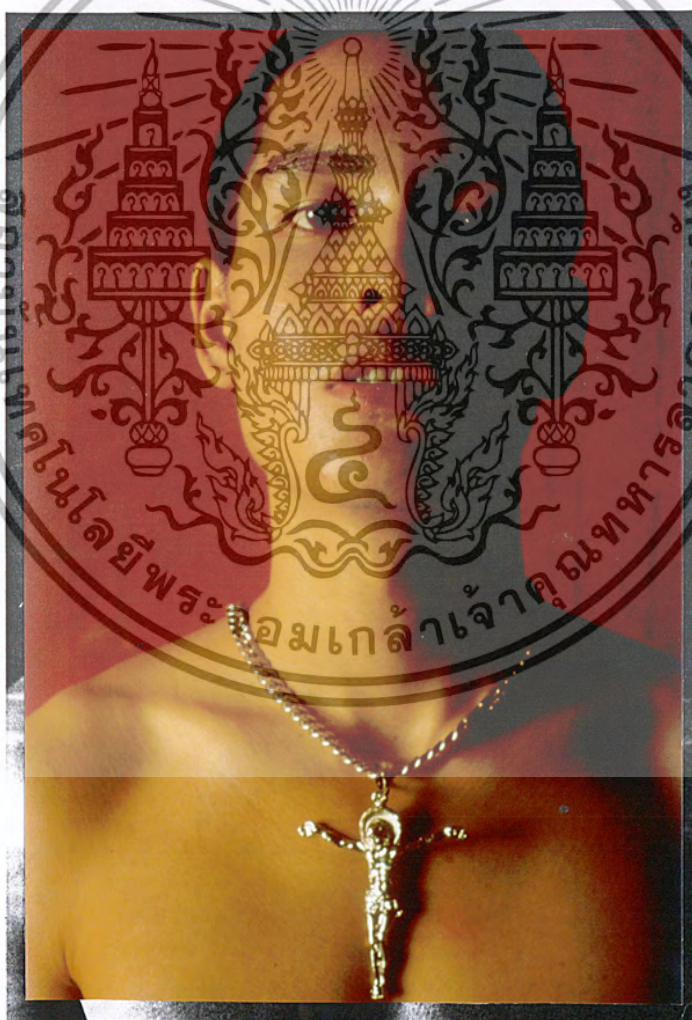
- สามารถแก้สที่ตัวแบบให้เป็นสีธรรมชาติ
- สีของท้องฟ้าที่ได้จะมีลักษณะคล้ายสี GREEN และ BLUE สีโดยรวมภาพจะเป็นสีเขียว
- เมื่อใช้ฟิวเตอร์ปิดหน้าไฟ 2 ชั้น เกิดเป็นสีน้ำเงินขึ้นมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ภาพผลงานจริง

ภาพที่ 11 ISO 100 F 8.0 SPEED 1/125 CC40G FILTER with LEE MINUS GREEN

247 COLER GEL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 12 ISO 100 F8.0 S 1/125 CC40G CC40G FILTER with LEE MINUS

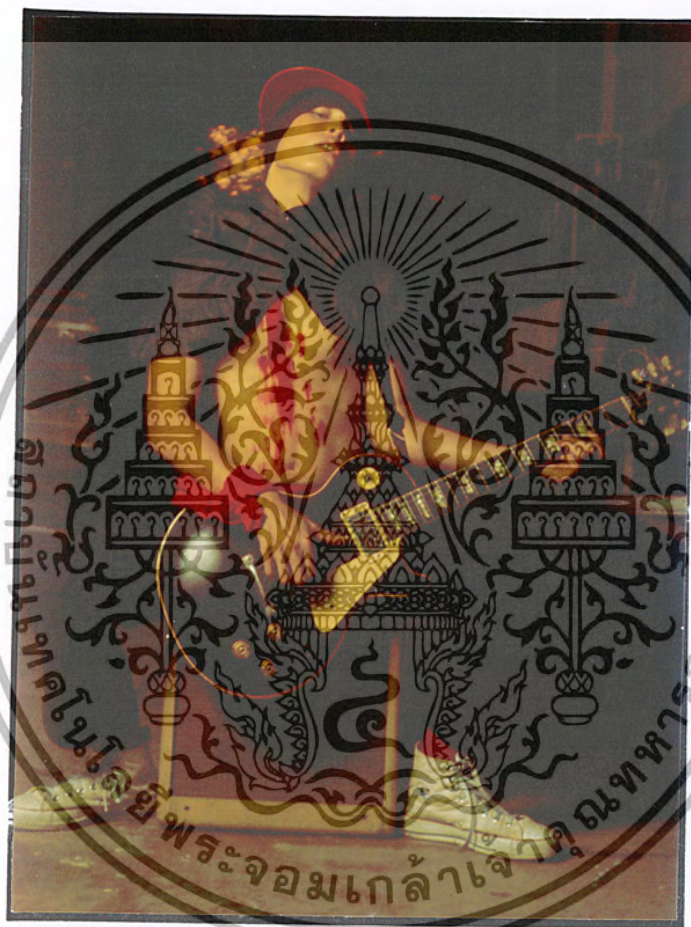
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 13 ISO 100 F 8.0 SPEED 1/60 CC40G FILTER with LEE MINUS GREEN

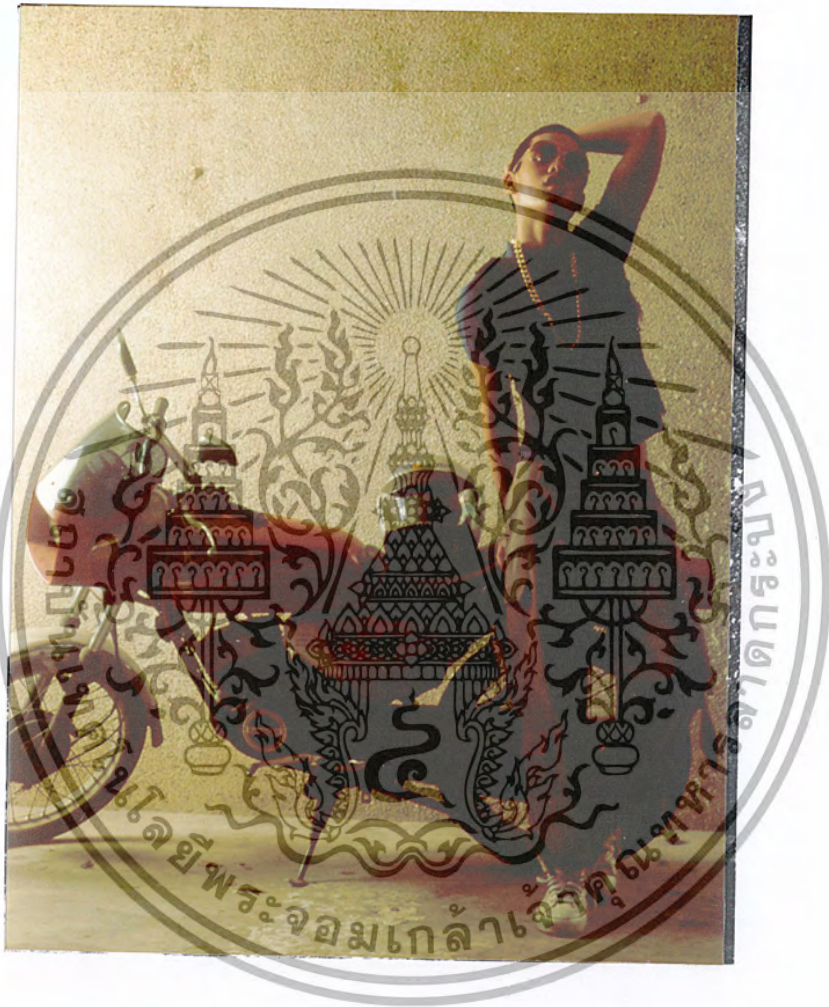
247 COLER GEL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 14 ISO 100 F 8.0 SPEED 1/60 CC40G CC40G FILTER with LEE MINUS
GREEN 247 COLER GEL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 15 ISO 100 F 8.0 SPEED 1/125 CC40G CC40G FILTER with LEE MINUS

GREEN 247 COLER_GEL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 16 ISO 100 F 8.0 SPEED 1/30 CC40G FILTER with LEE MINUS GREEN

247COLER GEL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

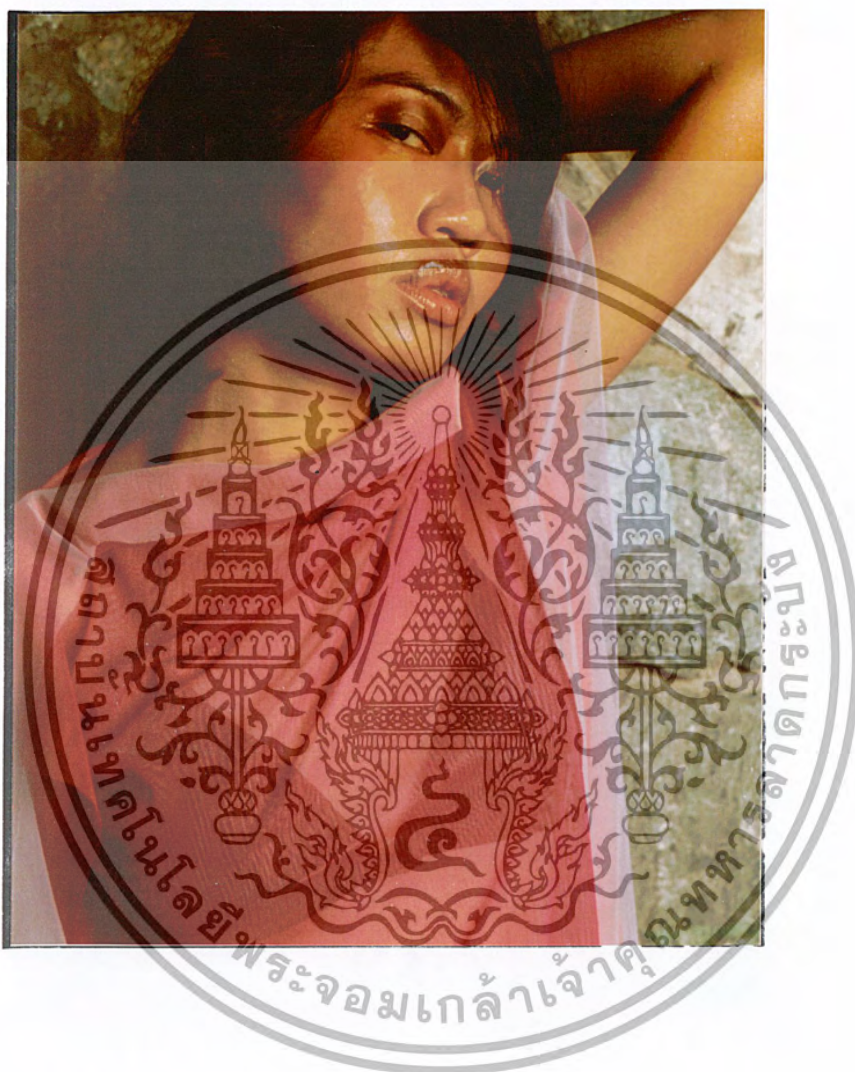
ภาพที่ 17 ISO 100 F.11.0 SPEED 1/30 80A FILTER TRAW 103 COLOUR
GEL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

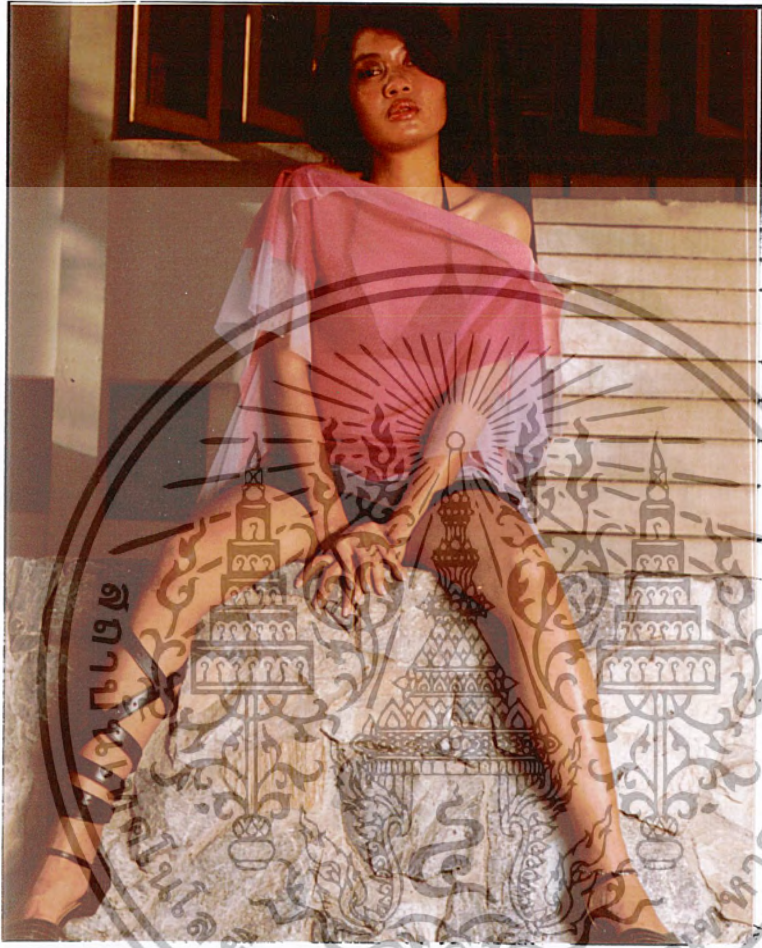
ภาพที่ 18 ISO 100 F.11 SPEED 1/60 80A FILTER TRAW 103 COLOUR GEL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 19 ISO 100 F 11 SPEED 1/6080A FILTER TRAW 103 COLOUR GEL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

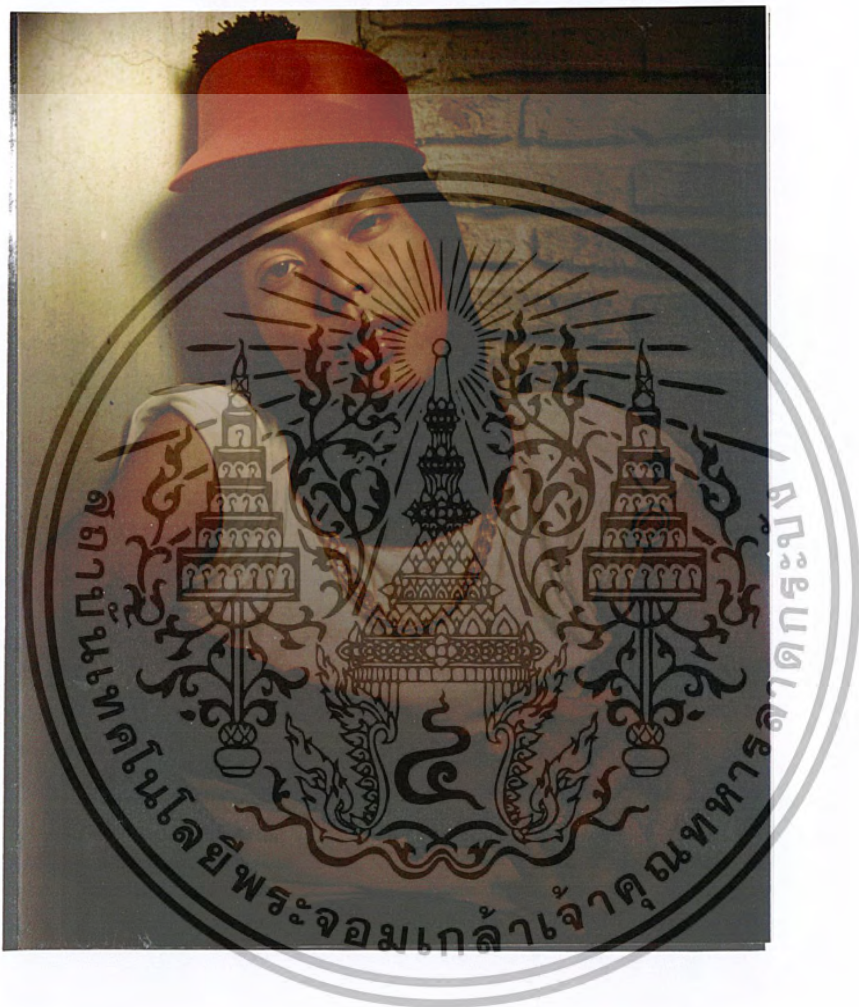
ภาพที่ 20 ISO 100 F. 11 SPEED 1/125 80A FILTER TRAW 103 COLOUR GEL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 21 ISO 100 F. 16 SPEED 1/125

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

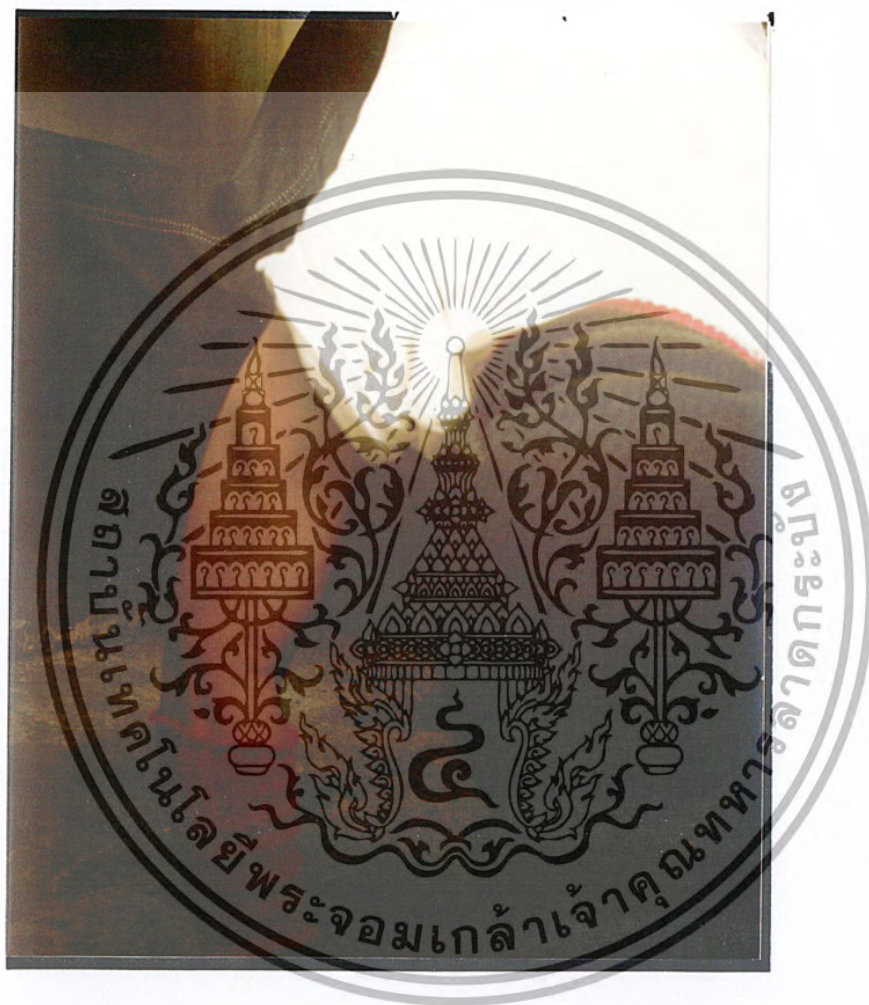
ภาพที่ 22 ISO 100 F . 16 SPEED 1/ 125

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 23 ISO 100 F . 16 SPEED 1/125

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 24 ISO 100 F . 16 SPEED 1/ 125

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

วารสาร และ นิตยสาร เป็นสื่อมวลชนที่สำคัญและแพร่หลายมากในปัจจุบัน วารสารและนิตยสาร มีลักษณะโดยทั่วไปคล้ายคลึงกัน คือ เป็นสิ่งพิมพ์เข้าเล่มที่ออกเผยแพร่เป็นประจำหรือเป็นรายคาบ วารสารมีเนื้อหาเน้นหนักด้านการให้ความรู้ทั่วไป และวิชาการ เฉพาะสาขา ส่วนนิตยสารมีเนื้อหาเป็นเรื่องทั่วไป เน้นหนักไปทางด้านให้ความบันเทิงเพื่อการพักผ่อนสำหรับผู้อ่าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภทของวารสารหรือนิตยสารนั้นๆ สิ่งพิมพ์ที่มีลักษณะเช่นเดียวกันกับ วารสารและนิตยสารมีชื่อเรียกแตกต่างกันหลายชื่อทั้งในภาษาอังกฤษ และภาษาไทย

ประเภทของวารสารมีผู้จัดแบ่งไว้โดยใช้กฎเกณฑ์ในการแบ่งแตกต่างกันไปหลายลักษณะ เช่น จำแนกตามผู้จัดทำ จำแนกตามกลุ่มผู้อ่าน จำแนกตามเนื้อหา เป็นต้น คุณค่าทางการศึกษาของวารสารและนิตยสาร ได้แก่ การให้ความรู้ใหม่ๆ ความเข้าใจ ความหลากหลายและคุณค่าในเนื้อหา การเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่สะดวกต่อการศึกษาค้นคว้า และการใช้สำหรับเป็นแหล่งอ้างอิง ในการศึกษาค้นคว้า

การคิดและสร้างสรรค์งานถ่ายภาพในการทำงานภายใต้หนังสือหรือสินค้าใดก็ตามที่ได้วางภาพลักษณ์ไว้เรียบร้อยแล้ว ก็ควรที่จะศึกษาและทำความเข้าใจกับตัวสินค้าหรือหนังสือชิ้นนั้น ๆ ดี เพื่อการสร้างสรรค์งานอย่างมีประสิทธิภาพ

หลังจากทดลองการถ่ายภาพและจัดไฟดวงเดียว ในการทำงานย่อมมีอุปสรรคปัญหาเข้ามา เนื่องจากการถ่ายนอกสถานที่ อากาศที่ร้อน แสงแดดที่เปลี่ยนแปลง การวางแผนที่ดีจะช่วยให้ไม่เกิดปัญหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

1. ในการถ่ายภาพแต่ละครั้ง โดยเฉพาะการถ่ายภาพนอกสถานที่ควรตรวจสอบหรือไปดูสถานที่จริงก่อนทำงานอย่างน้อย 2 ครั้งเป็นต้นไป และควรเตรียมกล้องถ่ายรูปไว้ถ่ายสถานที่เพื่อนำกลับมาดู และวางแผนในการถ่ายครั้งต่อไป

2. การหาตัวอย่างในการถ่ายรูปนั้นเป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะตัวอย่างจะช่วยให้เวลาในการถ่ายรูปนั้นสะดวกยิ่งขึ้นและจะไม่เกิดจุดประสงค์ในการถ่าย

3. ควรจะศึกษาตัวสินค้าหรือสินค้าใด ๆ ก็ตามที่มีการวางภาพลักษณ์ไว้เรียบร้อยแล้ว ทำความเข้าใจ , ศึกษาหลักการโฆษณา , แผนการตลาด , สื่อโฆษณาของตัวสินค้านั้น ๆ เพื่อการสร้างสรรค้งานอย่างมีประสิทธิภาพ

4. การถ่ายรูปนอกสถานที่ เรื่องสภาพภูมิอากาศเป็นสิ่งสำคัญมากนอกจากปัญหาในเรื่อง เมฆฝน ; ควรศึกษาจากพยากรณ์อากาศไว้ล่วงหน้าวันถ่ายทำ

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้ศึกษาประวัติ , วิวัฒนาการของนิตยสารชายไทยในประเทศไทย , จำนวนนิตยสารที่มีอยู่ในท้องตลาดปัจจุบัน , ความหมายของนิตยสาร

2. ได้ทดลองการจัดไฟโดยใช้ไฟดวงเดียว และการทดลอง filter โดยใช้ถ่ายนอกสถานที่

3. ได้ศึกษาการวางท่าของนายแบบและนางแบบจากตัวอย่างที่เตรียมมาจากช่างภาพที่มีชื่อเสียง

4. ศึกษาถึงหลักการทำสไลด์ , การคิด , การเล่าเรื่องจากภาพโดยใช้วิธีคิดจากหลักการโฆษณา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

หนังสือ

ยุทธชัย รุจิมล. กระแสทรรศน์ (รายเดือน). หมวดหนังสือ. ปีที่ 5 ฉบับที่ 717

สุกานดา ศรีประทุม. ความหมายของนิตยสาร. กรุงเทพฯ : โปรวิชั่น

ปัจฉยา วุฒิปะสิทธิ์. นิตยสารกับการใช้ภาพ. วิทยานิพนธ์คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน.
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534

BOOK

Lynne Mcness. A-X photography design. Lowell House, 2001

ข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์

<http://www.newmanmagazine.com>

<http://marsmax.net>

ประวัติผู้เขียน

สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนโยธินบูรณะ ปี พ.ศ. 2539
สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนวัดราชาธิวาส ปี พ.ศ. 2542
ระหว่างศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสนใจศิลปะจึง ศึกษาต่อใน
ระดับอุดมศึกษาในสาขาการถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปะศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปี พ.ศ. 2542

ระหว่างที่ศึกษาอยู่ในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง ได้ฝึกงานที่นิตยสาร LIPS MAGAZINE และ MARS MAGAZINE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้